75STE JAARGANG No. 9797 — VRIJDAG 18 APRIL 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientieweg 27—29 — Telefoon: Redactie: 23858. — Advertenties: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399 — Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

VERMOEIDE STATEN NA LANGE NACHT NOG NIET DOOR BEGROTING

Min. van der Meer: Publikaties in „La Prensa" over rechterlijke macht gaan ALLE PERKEN TE BUITEN

Willemstad. — De Staten der Nederlandse Antillen hebben het bestaan, om na vier dagen praktisch onafgebroken vergaderen zich thans in een nachtzitting die tot hedenmorgen half zeven duurde met de behandeling van de begroting bezig te houden. Ondanks dit staal van uithoudingsvermogen konden de afgevaardigden de finish van de algemene beschouwingen nog niet eens halen en moest het geacht college zich hedenmorgen moegepraat bedwaarts begeven, ten einde vanmiddag om 3 uur wanneer de beraadslagingen worden voortgezet, weer enigszins fit te zijn. Alsdan zullen de ministers in tweede instantie aan het woord komen waarna dan de artikelsgewijze behandeling een aanvang neemt. Als deze gereed is, volgt nog een agenda van twaalf punten!

Toen hedenmorgen om vier uur de heer Abbad voor een praktisch lege Statenzaal stond te praten — verreweg de meeste leden bevonden zich in de koffiekamer — stelde de heer Gomez in een motie van orde voor de vergadering tot zaterdag te schorsen, daar het duidelijk was dat het college door vermoeidheid overmand op deze wijze zich niet ernstig met de landszaken kon bezighouden. De motie werd afgestemd evenals trouwens een motie van gelijke strekking van de heer Lopes. Voorzitter Isa wil coute que coute de agenda afwerken, doch het blijkt steeds duidelijker, dat hij het gevecht tegen de tijd gaat verliezen, en trouwens niet alleen het gevecht tegen de tijd, maar ook tegen het uithoudingsvermogen van de leden, speciaal die der oppositiepartijen!

Benoeming van gezaghebber te Aruba spoedig verwacht

Minister-president Jonckheer beantwoordde gistermiddag als eerste de sprekers, die algemene beschouwingen gehouden hadden. Hij zeide, dat de feiten een aantasting van de persvrijheid op de Antillen logenstraffen. Hij wees op de gecompliceerdheid der problemen waarover de heer Dip en anderen vragen hadden gesteld. De heer Jonckheer zeide dat hij instond voor hetgeen hij op Koninkrijksdag bij het Autonomie-monument had gezegd. De bekende grondaankoop te Bonaire vond plaats voordat spreker naar Bonaire reisde.

De heer Jonckheer verdedigde daarna de geldigheid van de benoeming van de tijdelijk-gezaghebber.

Spreker zeide niet dieper op zijn reis naar Nederland te kunnen ingaan. Hij gaf echter de toezegging dat hij de Staten nader zal inlichten zo spoedig hij daartoe in de gelegenheid zal zijn.

De minister-president verklaarde dat de verhouding tussen de regering

JONCKHEER

...Statuut niet triomf van één man!....

en de vertegenwoordiger van Venezuela in de Ned. Antillen bijzonder goed is. De verhouding van de regering der Ned. Antillen met die van het Britse Rijk laat eveneens niets te wensen over.

Een bespreking over staatsrechtelijke onderwerpen met Nederland is geenszins een aantasting der autonomie, zoals de heer Dip meent, aldus spreker.

De regering staat met een gerust geweten voor „the moment of truth" aldus de minister aan het adres van de heer v.d. Hoeven.

Er hebben zich de laatste jaren 150 N.V.'s van vreemdelingen op de Ned. Antillen.

De regering heeft een constante aandacht voor de situatie op Bonaire.

Wat het voorstel van de heer Lopes betreft om het nadelig saldo van de Bovenwinden met 2 ton te verhogen, stelde spreker voor, dat eerst wordt nagegaan wat noodzakelijk is voor dit cilandgebied en dat daarna de begroting daarmede in overeenstemming wordt gebracht.

Spreker zeide vervolgens, dat het Statuut niet de triomf van één persoon is, doch de triomf van een volk. Dit aan het adres van de heer Finck, die de minister-president lof had toegezwaaid.

Er bestaat geen bezwaar tegen een regeling waardoor de inkomsten der eilandgebieden verhoogd worden, mits dit niet gaat ten koste van het land.

Het contact met Suriname is zeer nauw, doch blijft veelal verborgen. Het kan inderdaad wel geïntensiveerd worden zoals de heer Braam opmerkte.

Er worden reeds termijnen gesteld bij het overleg met de eilandgebieden. Wellicht is er in de toekomst een nuttige arbeid weggelegd voor een minister die zich speciaal belast met het contact tussen regering en eilandgebieden.

De herziening op de bezoldigingsregeling eiste tijd omdat veel overleg gepleegd moest worden.

Spreker zeide — dit aan het adres van de heer Voges — dat er geen sprake is van bedreiging van ambtenaren. Er bestaat overigens nog zo iets als een ambtenarengerecht, waarop zij die menen in hun rechten tekort te zijn gedaan, een beroep kunnen doen.

De R. V. D.

De R.V.D. heeft volgens spreker dit jaar belangrijk werk verricht. Allereerst werd het orgaan uitgegeven, dat onregelmatig verschijnt. Ook is een brochure over de Antillen verschenen. Binnenkort komt een spaanse en papiamentse vertaling van deze brochure uit. Vervolgens zijn er de radiouitzendingen, waarnaar volgens spreker met veel interesse wordt geluisterd. Verder worden de „Econ. berichten uit Midden en Z. Amerika" verspreid, alsmede nieuws van de Car. Commissie. Allerlei inlichtingen werden verstrekt aan hen die er om vroegen. Er wordt regelmatig contact onderhouden met het bureau van de Gevolmachtigd minister. De R.V.D. geeft ook persberichten door alsmede teksten van redevoeringen en proclamaties van overheidspersonen. Ook werden officiële gebeurtenissen door de R.V.D. georganiseerd. De R.V.D. was herhaaldelijk gastheer voor buitenlandse bezoekers. Zij organiseerde een opstellenwedstrijd voor de jeugd. Zij houdt contact met de studerenden in Nederland. De personeelsbezetting is thans onvoldoende. Gedacht wordt aan een eigen fotograaf en de instelling van een Knipseldienst.

YRAUSQUIN

...hoe kàn goede veertiger Abraham gezien hebben?....

ƒ 2800.— zijn de drukkosten van het orgaan der RVD.

Wat de ziekteregeling voor ambtenaren betreft waarover de heer Voges vroeg, spreker verzocht daarmede nog even geduld te hebben.

Tegelijk met de incorporatie zal een wijziging in de pensioenregeling moeten worden aangebracht. Doch een blijvende oplossing van het incorporatie-probleem wordt hiermede niet bereikt. Spreker ging in detail op deze zaak in.

De benoeming van de gezaghebber van Aruba heeft nog niet plaats gehad, daar er nog een onderzoek gaande was naar de faits et gestes van een hoge ambtenaar. Dit onderzoek is thans ten einde, zodat de benoeming van de nieuwe gezaghebber spoedig tegemoet kan worden gezien.

Spreker zeide niet te kunnen ingaan op de NVP-verklaring, en ook niet op de insinuaties van de heer Gomez. De publikatie „Theorie Staatsrecht" is niet van de regering uitgegaan. Het Statuut geeft volgens spreker aan, wat men onder „regering" verstaat.

De autonomie wordt momenteel volgens spreker niet bedreigd. Spreker kan de Staten niet inlichten over de inhoud der besprekingen in Nederland.

Spreker zeide zijn opvattingen over de zaak-de Wit te handhaven.

Voor de Burgerlijke Defensie op Aruba zal een kracht worden aangesteld. De heer Kwartsz werd niet verstoten, doch daar gezaghebbers benoemingen geschieden voor de tijd van zes jaar en genoemde gezaghebber slechts tot april 1958 wenste aan te blijven, kon hij niet benoemd worden.

De regering zal aandacht besteden aan het voorstel om de immigratie-maatregelen voor Venezuela met Venezuela te bespreken.

Minister Yrausquin antwoordt

Minister Yrausquin zeide, dat de werktijden voor de kommiezen der belasting tot acht uur zullen worden gereduceerd.

De algehele salarisherziening eist grondige studie en vergt dus enige tijd.

De heer Dip heeft gewezen op beginselloosheid der regering, ook op fiscaal gebied, doch spreker vond dit verwijt niet gerechtvaardigd. De politiek t.a.v. de beleggingsmaatschappijen blijkt door de praktijk geenszins beginselloos.

De verhoging der invoerrechten was volgens spreker van geen invloed op de prijzen der eerste levensmiddelen. (De invoerrechten werden 1,2% verhoogd.)

Spreker heeft tijdens zijn Paasverblijf te Bonaire de heer Abraham niet ontmoet.

Aruba ontving 3,3 miljoen van de lening, het land verleende bemiddeling om deze lening tot stand te brengen. De verbreding van de econ. basis van Aruba betekent een verbreding van de econ. basis van de gehele Antillen.

De welvaartsplannen van Bonaire en de Bovenwinden bevinden zich in phase b.

Spreker verklaarde een aantal vragen betreffende de olie-wereldmarkt, etc. (van de heer Römer) niet te kunnen beantwoorden, omdat hij hieromtrent niet voldoende was ingelicht.

De belastingdeskundige waarvoor een krediet is aangevraagd, zal zijn zaak deels hier, deels in Nederland uitvoeren. Hij verzamelde reeds de benodigde gegevens. De gebruiksbelasting kan niet worden afgeschaft. Wel zullen de minima verhoogd worden, waardoor de lasten van de kleine man zullen worden verlicht.

Spreker zeide steeds met genoegen naar de opmerkingen van de heer Abbad te luisteren, omdat deze altijd diep op de zaak ingaat. Doch om het eindcijfer van de begroting van 1958 ad 50 miljoen te vergelijken met dat van 1949 dat eveneens 50 miljoen bedroeg, is niet juist, omdat in 1949 de eilandgebieden nog geen eigen begrotingen hadden.

Spreker zeide, dat de Antillen niet verplicht zijn aan de defensie bij te dragen.

Aruba kan niet meer lenen dan 6 miljoen dollar vooraleer de Staten en Nederland hiermede akkoord gaan.

De reeds afgesloten lening is afgesloten tegen 5½% rente, nu is de rente gedaald tot 5%.

Spreker zeide niet te verwachten, dat Nederland de Antillen het mes op de keel zal zetten, wanneer het hier slecht gaat.

De minister zeide te blijven pogen met Venezuela tot een vergelijk te komen inzake de afschaffing der Antillen-rechten. Dit it antwoord op een vraag van de heer Werlemän.

Het saldo van het Reservefonds bedraagt: ƒ 24.000.— bestaande uit kleine posten met een etiquet.

Het verrichten van olieboringen op

VAN DER MEER

....flinke dingen....

KROON

......strijd tegen werkloosheid.....

Aruba kost veel geld. Tot nu toe kon geen firma voor deze boringen worden geïnteresseerd.

Justitie

Minister van der Meer zeide da de eilandgebieden in hoge mate betrokken zijn bij het ontwerp ambtenarenrecht.

In de onderhavige begroting is rekening gehouden met een betere bezetting van de politie te Bonaire.

Het verbod om notariële akten te verlijden in de papiamentse taal heeft spreker reeds eerder stotend gevonden, en hij overweegt dan ook nog steeds deze bepaling te veranderen.

Het regelen van dubieus Nederlanderschap is voorbehouden aan de rijksregering.

Het ligt in de bedoeling het gevangenis-personeel een betere opleiding te geven.

De verzekering van dienstboden omvat niet meer alle dokterskosten en medicijnen, doch alleen de grote kosten zoals opname in het hospitaal en raadplegen van of behandeling door specialisten.

De rechterlijke macht

In antwoord op een desbetreffende vraag van de heer Voges zeide de minister, dat hij het niet wenselijk vindt, dat de gesties van de rechterlijke macht aan veel openbare besprekingen onderhevig zijn. Kritiek mag er echter wel uitgeoefend worden. Spreker had echter wel bedenkingen t.a.v. bepaalde leden van de rechterlijke macht m.b.t. de zaak-Croes.

Naar de overtuiging van de minister is de laatste tijd op Aruba een serie „flinke dingen" gebeurd, die normaal niet gebeurt. Spreker wilde niet ingaan op de gevelde vonnissen,

(Vervolg naar pag. 2)

Brandje in Curomstudio

Willemstad. — In de Curomstudio is ten gevolge van kortsluiting een brandje uitgebroken, waardoor direct na de nieuwsberichten van zeven uur, het programma moest worden onderbroken. De brand kon spoedig bedwongen worden en heeft vermoedelijk geen belangrijke schade veroorzaakt.

L.E.C. verwacht spoedig antwoord op verzoek om 6 procent loonsverhoging

VEERTIG-URIGE werkweek voorlopig van de baan

Oranjestad. — De besprekingen tussen L.E.C. en de Lago-direktie zijn nog steeds gaande, zonder dat voorlopig van bepaalde resultaten kan worden gesproken. Gisteren zouden de partijen bijeenkomen, maar dat ging niet door, omdat de direktie nog enige tijd nodig had om het antwoord gereed te maken. Er werd nog geen tijd of datum gesteld, maar aangenomen wordt, dat vandaag of morgen het overleg wordt voortgezet.

Intussen werd gistermiddag op Lago een „L.E.C.-news" verspreid, waarin de arbeidersvertegenwoordiging haar standpunt uiteenzette.

In een redaktioneel artikel wordt onder meer het volgende betoogd: „Wie de door Lago gedikteerde en enigszins gecontroleerde pers verleden week las, zou menen, dat er een paniekstemming op Lago heerst. Men weet dan natuurlijk niet, dat de geest, harten en zielen van die schrijvers meer gericht zijn op de „barbecue", die op de Lago Golf Club wordt gehouden, dan op de ware feiten uit het overleg tussen L.E.C. en Lago-direktie.

Het is opmerkelijk te constateren, dat dit dezelfde pers is, die, nog niet zo lang geleden, alles deed om de LEC te verdedigen, omdat zulks toen de wens van de Lago was.

Men moet ook goed in de gaten houden, dat de huidige LEC, met kleine mutaties in de samenstelling, dezelfde LEC is, waarvan de 600 Lago-propagandisten toen tot de arbeiders zeiden: „De LEC is uw brood en boter". Of is de boter misschien gesmolten, omdat de meerderheid van de leden van de LEC dit keer niet naar de pijpen van de Lago-direktie wil dansen.

LEC geeft geen „persberichten" uit, omdat degenen, die voorgelicht moeten worden hun „special notices" ontvangen en verder omdat zulke persberichten slechts dienstig zouden worden gemaakt aan de bedoelingen van anderen.

Het verzoek van LEC om een veertigurige werkweek, met vrije zaterdag, was gebaseerd op de overweging, dat, indien deze werd ingevoerd, er werkgelegenheid zou blijven bestaan voor die werknemers, die anders zouden moeten worden ontslagen

Het voorstel hiertoe werd door de LEC, net als alle andere voorstellen harerzijds omstandig toegelicht. De Lago-direktie kon met dit voorstel niet akkoord gaan en zeide, dat het een toename van de onkosten zou betekenen van 12½% (dat is dan 1.4% meer dan in 1956, toen de direktie beweerde, dat het 11.1% zou kosten). LEC ging op dit verschil van 1.4% niet in, omdat dit mét een korreltje zout werd genomen, evenals men dat doet met zovele andere fantastische verklaringen van Lago.

Ofschoon de direktie theoretisch gelijk kan hebben, dat de kosten zullen stijgen, zal dat in de praktijk niet meer betekenen dan een 5% verhoging, omdat met uitzondering van het process department- en enkele andere afdelingen, waar men in ploegen werkt, de rest van de raffinaderij geen extra personeel nodig zou hebben.

De verhoging bij Process Department en de andere plaatsen, waar shifts gewerkt worden, zou ongeveer 5% bedragen. Hierdoor zou men de voorgenomen ontslagen niet behoeven uit te voeren en zouden per-

(Vervolg naar pag. 5)

PADANG ingenomen

Djakarta. — Radio-Djakarta heeft bekendgemaakt, dat de Indonesische regeringstroepen Padang aan de westkust van Midden-Sumatra, hebben bezet.

De stad werd ingenomen door valschermspringers, die op het vliegveld nabij Tabing waren geland, en door detachementen mariniers, die te Muara Enam, een plaats dicht bij Padang, aan land waren gegaan.

De omroep van de Indonesische hoofdstad maakte bekend, dat de geregelde troepen op „enig verzet zijn gestuit.

Eindverslag van de verkiezingen in Zuid-Afrika

Johannesburg. — De einduitslag van de Zuidafrikaanse verkiezingen luidt: Nationale 103 zetels, Verenigde Partij 53. In de Volksraad had de Nationale Partij 33 zetels meer dan de Verenigde Partij.

De Zuidafrikaanse minister-president, strijdom, heeft donderdagavond in een commentaar op de uitslag van de verkiezingen gezegd, dat de rassenpolitiek van de regering vastberaden zal worden voortgezet.

Dit is de enige manier waarop de blanken zich zullen kunnen handhaven en tegelijkertijd de natuurelijen recht wordt gedaan. Alleen op deze wijze kunnen botsingen tussen de rassen in Zuid-Afrika worden voorkomen, aldus strijdom.

Sir de Villiers Graaff verklaarde donderdagavond, dat de Verenigde Partij zich niet door de nederlaag mag laten ontmoedigen. „Wat recht is zal tenslotte overwinnen en mogelijk sneller dan de nationalisten denken, meende hij.

Mr. I. C. DEBROT:

Eerbied voor Vrouwe Justitia

Het KVP-lid Debrot heeft de volgende verklaring afgelegd in de Staten der Nederlandse Antillen.

Sommige leden van dit college hebben gedurende de laatste dagen, vele aanvallen ondernomen op de Rechterlijk Macht in het algemeen en op enkele leden daarvan in het bijzonder. Deze aanvallen betroffen de integriteit van dat college en van desbetreffende leden.

Deze aanvallen zijn niet op zich zelf staande incidenten, geen ongecontroleerde spontane uitingen, maar voortzetten van een sinds, enige tijd ingezette actie. Dit geeft te denken. De symptonen van systematische gezagsondermijning heb ik eerder onder uw aandacht gebracht. Wat thans geschiedt, **is het stellen dat er in de Antillen geen rechtszekerheid bestaat, omdat de Rechterlijke Macht niet meer object uit zou zijn.**

Reeds twijfel aan de integriteit van dit door de Kroon benoemd onafhankelijk college schenkt de fundamenten van ons rechtstaat. Deze twijfel als vaststaande in zeer ernstige beschuldigingen, geuit in het Parlement, door leden van de verantwoordelijke Regeringspartijen, maakt het geheel uitermate bedenkelijk en schadelijk voor de goede naam van de Antillen en beledigend voor de Rechterlijke Macht.

Het tiperen voor elk a-democratische regeringsvorm dat men de Rechterlijke Macht in het geding brengt, telkens wanneer dit onafhankelijk instituut, dat naar geweten en de wet recht moet spreken, een beslissing neemt die sommigen onwel gevallen is.Voorbeelden zijn te over en om te bewijzen dat dit het begin is, van de ondergang van het land of **de ondergang van de desbetreffende beledigende regerings groeperingen.** Ik ben er van overtuigd dat bij ons het laatste het geval zal zijn. De Rechterlijke Macht is natuurlijk niet sacrosanct noch onfeilbaar. Ook dit college bestaat uit mensen zoals wij, maar, en dit mag ik in dit college ook gezegd worden: **De Rechterlijke Macht in de Nederlandse Antillen spreekt recht,** spreekt goed recht, en waarborgt, zolang de benoeming bij de Kroon blijft, gelijke rechtspraak voor een ieder, van welke kleur, nationaliteit en politieke richting hij ook is.

Ik mag de verwachting ook uitspreken, dat ons wetgevend college in de toekomst gespaard mag blijven van zulke onwaardige, onverantwoorde en ondemocratische aanvallen op de Rechterlijke Macht.

Het zou dit lichaam niet ontsieren, wanneer het aan Vrouwe Justitia die eerbied betoonde, waar zij recht op heeft.

Helicopter boven Willemstad

Willemstad. — Gisterochtend cirkelde een helicopter boven Willemstad. Het bleek een hefschroefvliegtuig van een Braziliaans hydrografisch vaartuig te zijn, dat een oefenvlucht maakte.

Emmabrug vanavond weer in gebruik?

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de Emmabrug — onvoorziene omstandigheden voorbehouden — hedenavond weer in gebruik gesteld worden. De reparaties, die reeds ver gevorderd zijn, zijn haast voltooid.

De schade, die door de botsing met de Niagara werd veroorzaakt, bedraagt ongeveer f. 12.500.

De heer Joffry Stewart, voorzitter van de United Miners Union of Curaçao, vertrekt morgenochtend naar Mexico City, waar hij als vertegenwoordiger van United Miners Union of Curaçao het tweede internationale American Miners Congres zal bijwonen, dat van 23 tot 25 april gehouden wordt.

STATEN worstelen met begroting

(Vervolg van pag. 1)

want daarbij heeft men zich neer t. leggen.

Op Aruba was er echter een groep mensen, die zo bezeten waren van bepaalde ideeën, dat zij niet meer met twee benen op de begane grond stonden. Zij hadden een gebrek aan vertrouwen in die personen, die op een ander terrein met de uitvoerende macht zijn belast.

Volgens spreker gaan de publikaties in „La Prensa" alle perken te buiten. Een vervolging heeft echter konsekwenties. Men zou namelijk moeten bekijken of ook in ander opzichten vervolgingen moeten worden ingesteld tegen bepaalde kritiek.

De Minister zal proberen maatregelen te nemen opdat een herhaling van hetgeen zich te Aruba heeft voorgedaan, worden voorkomen.

Op de vraag van de heer Braam waar de memorie van antwoord op het ontwerp toelating en uitzetting blijft, antwoordde de minister, dat de laatste tijd zoveel theorieën over deze materie zijn verschenen, dat men de zaak goed moet bekijken alvorens zijn mening uit te spreken.

Voorts zei de minister aan het adres van de heer Da Costa Gomez dat het de vraag is of de Gouverneur nodig is bij het vaststellen van een Regeringsdaad.

Over de toelating zei de minister dat niemand meer zonder toestemming buitenlands personeel kan aanwerven. Wat dat betreft is de beperking van de toelating op Curaçao aanzienlijk gewijzigd.

De heer Erasmus stelde enkele vragen inzake de zaak Croes, hierop wenste de minister niet in te gaan. Ook op een vraag van de heer Croes inzake dictatuur wenste de minister geen antwoord te geven.

Op een vraag van een der leden of de ambtenaren aan politiek mogen doen, antwoordde de minister dat de ambtenaren wel aan politiek mogen doen, als ze hun positie als ambtenaar maar niet misbruiken.

De heer Croes heeft gewezen op de moeilijkheid bij het aanwerven van Antilliaanse politieagenten. Hierop kon de minister antwoorden, dat hierin de laatste tijd een aanzienlijke verbetering is gekomen. Het aanwerven van politieagenten gaat naar wens.

Onderwijs

Minister Booi beantwoordde hierna de hem gestelde vragen, doch alvorens dit te doen zei spreker, dat hij i.v.m. de korte tijd de vragen in het algemeen zal beantwoorden.

Wat betreft de achterstand in de bouw van klaslokalen zei de minister, dat de wet hiervoor een procedure brengt. Hetzelfde geldt ook voor de nieuwbouw van scholen.

Doch de toestand is nu zo, dat als hierin niet gauw een verandering komt, de Minister zich genoodzaakt ziet met radicale voorstellen te komen.

Ook nu weer werd door verschillende leden de moeilijkheden van de voertaal (het papiamentu) naar voren gebracht. Spreker zei dat hieraan hard wordt gewerkt, maar het niet een twee drie kan gebeuren. Verder benadrukte spreker dat er zeker niet door amateurs aan wordt gewerkt.

De heer v.d. Hoeven en enkele andere leden spraken over het groot aantal zittenblijvers. Dit heeft alle aandacht van de Regering, doch ook hierin kan niet in korte tijd een merkbare verbetering verwacht worden.

De heer St. Jago vroeg wanneer er een Mulo-school op Bonaire zal komen.

Hierop antwoordde de minister. dat zeer waarschijnlijk reeds in september a.s. met de bouw hiervan zal worden begonnen. Ook zal er met de bouw van een nijverheidsschool worden begonnen.

Over de flamingo's, die zijn verjaagd, zei spreker, dat dit geschied is tijdens het bezoek van H.K.H. prinses Beatrix aan Bonaire. De vliegtuigen van de M.L.D., die het vliegtuig van H.K.H. escorteerden, zijn of op de heenweg of op de terugweg te laag over de kolonie gevlogen, waardoor de dieren zijn verjaagd.

De minister kon met zekerheid zeggen, dat er reeds een gedeelte van de kolonie terug is, en hoopte dat de rest van de flamingo's dit voorbeeld zullen volgen. De marine zegde haar medewerking toe, niet laag over de kolonie te zullen vliegen.

De minister zeide, dat aan het onderwijs op de Bovenwinden hard wordt gewerkt, maar de situatie is zo dat men nog met veel moeilijkheden te kampen heeft.

De zaak over de cursisten voor de derde rangs akte op Aruba, die toentertijd allemaal werden afgewezen, verbaasde de minister zeer. Doch er zal een onderzoek worden ingesteld. Vooral wat betreft het examenwerk, dat niet eens in de handen komt van de candidaten doch naar Nederland is gestuurd zal grondig worden onderzocht.

Hierna schorste voorzitter Isa de vergadering tot 20.30 uur 's avonds.

Avondzitting.

De Voorzitter opende omstreeks half negen de avondzitting en gaf Minister Beaujon het woord die o.a. op de vraag van de Heer Erasmus waarom er vertraging was in de plannen voor een Centraal Bestuurskantoor op Aruba zeide dat er geen vertraging was; de plannen zijn gereed.

Minister Kroon, het woord verkrijgende dankt de Heer Geerman voor zijn constructieve critiek op de regering. Het is niet gewenst nu weer onmiddellijk tot wijziging van de arbeidsregeling over te gaan. De administratieve practijk en jurisprudentie zal vanzelf de nodige soepelheid brengen in de toepassing. Over de loongrens van ƒ 7500,— voor toepasbaarheid van de Ziekteregeling kan men inderdaad van mening verschillen. Het blijft een kwestie van appreciatie. Een voorbereidend onderzoek naar lonen in het bouwbedrijf op Aruba heeft plaats gehad. Meer gegevens worden afgewacht om te zien of invoeren van minimumloon gewenst is. Minimumlonen hebben volgens spreker de neiging om te verstarren. Niet bona-fide werkgevers klampen zich daaraan vast.

Op toelating van vreemdelingen op Aruba is sinds begin april scherpe contrôle. Er zal een catalogisering plaats hebben van bestaande vreemde werklieden.

De uitkering ingevolge ziekteregeling zijn inderdaad ten achter gebleven bij kosten van levensonderhoud. Ziekteregeling kost veel geld. Daarom kan niet aan het voorstel van de Heer Geerman worden gedacht om momenteel uitkeringen te verhogen en zeker niet om ook het gezin van de arbeider onder de zoekte-regeling te laten vallen. Op deskundige wijze zet de minister uiteen dat de „ziekteregeling ziek is". Zij is ziek geboren. Ik geef niet eens de schuld daarvan aan de vorige regering. Er moet zoveel geld bij omdat men de z.r. die oorspronkelijk alleen de kosten van ziekte wilde dekken ook het loonrisico liet dekken op een gegeven ogenblik zonder de premie te verhogen.

Contact met grote industrieën is opgenomen om te komen tot een 40-urige werkweek. Doch ook dit is een netelig probleem.

Een ontwerpregeling ontslagrecht ligt bij de minister op tafel, en zal spoedig worden ingediend.

Wat de Arend betreft gaf de Minister toe dat deze inderdaad niet actief was. Maar dit is een kwestie die in eerste instantie het eilandgebied betreft: want de economische ontwikkeling van de eilandgebieden is een aangelegenheid van de eilandsraad. Men moet niet direct gaan spreken over onteigenen.

Wat de verhoging van de prijzen van levensmiddelen aangaat zegt spreker dat er een nieuwe Prijzenverordening op stapel staat. De regering beschikt echter in de huidige prijsopdrijvingsverordening over machinerie om ontoelaatbare prijsopdrijvingen tegen te gaan. Heeft het reeds gedaan voor brood.

De minister zegt indertijd de handelaren gewaarschuwd te hebben dat men tot integrale invoering zou overgaan indien de handel de prijzen onverantwoord zou opdrijven.

Op een vraag van de Heer Dip antwoordt de minister dat er een arbeidsgeschillenregeling in behandeling is. Maar de minister heeft gemeend prioriteit te moeten geven aan de regeling van de Collectieve Arbeids Overeenkomst, waarvan een ontwerp inmiddels aan de Staten is ingediend. Spreker hoopt dat door de invoering van deze landsverordening de arbeidsgeschillen tot een minimum beperkt zouden worden. De Heer Römer had verwezen naar de verklaring van de Minister-President met betrekking tot de werkloosheid. De Heer Kroon onderschreef deze verklaring volkomen. Zij is het baken voor het regeringsbeleid op dit punt. De Minister zegt dat de kwestie van werkloosheid een diepe ethische betekenis is. Zij appelleert aan ons aller geweten. want het gaat om het dagelijks brood. Daarom mag met deze kwestie geen politiek bedreven worden.

De Minister zegt geschrokken te zijn toen hij de Heer Römer het werkloosheidcijfer hoorde noemen van drieduizend. Op de vraag wat de regering gedaan heeft: zegt de Heer Kroon: Kijkt om U heen. Er is gecoordineerd: Er zijn grote openbare werken uitgevoerd. De publieke werken zijn zo gecoordineerd dat er geen noemenswaardige periodieke werkloosheid is ontstaan. De cijfers van de minister zijn: 236 werklozen op Curaçao en 1504 op Aruba. Dit is een momentopname van woensdag, want de werkloosheid fluctueert met de dag. De Lago zal 450 man aantrekken voor de bouw van een nieuwe plant. Binnenkort is een nieuwe wijziging van de Industrievestigingsverordening te verwachten.

De Amstelbrouwerij zal een filiaalfabriek openen in Curaçao. Er zal een verffabriek komen. Er zal een suikerfabriek komen die naar de Beneluxlanden en naar de Euromarkt zal uitvoeren.

De Minister zegt dan van het eigenlijke onderwerp even te moeten afwijken om iets te zeggen wat hem van het hart moet. Niet de vermeende vertrapping van menselijke rechten schaadt de naam van de Antillen. Maar onverantwoordelijk geschrijf. De oppositie mag gerust de regering aanvallen; het is haar goed recht. Critiek moet er zijn. Doch geef geen dolksteek aan de Antillen zelf. In dit verband haalt de Minister een kop aan in de Amigoe van woensdag, die de letterlijke woorden van het NVP-lid Voges weergeeft en luidt: „DP-P.P.A.-regering ondergroef fundamenten van de rechtsstaat". Spreker zegt dat hij dit van de Amigoe niet had verwacht. Hij wil de goede trouw niet in twijfel trekken. Doch zo'n kop die in het buitenland gelezen wordt is op zijn zachtst gesproken misdadig.

De Minister erkent dat de opkomst der vakbeweging niet zonder spasmen is gegaan. Doch waar ter wereld is dit wel het geval, vraagt de bewindsman zich af.

De toepassing van de arbeidsregeling op de landbouwarbeid is volgens de minister zeer moeilijk. De landbouw heeft een speciale regeling nodig gelijk in de meeste landen. Wij moeten de landbouw bevorderen, hetgeen niet zou geschieden door toepasselijkverklaring van de arbeidsregeling op landbouwarbeid.

Met de omzetting van de noodouderdomsvoorziening in een definitieve ouderdomsverzekering vordert men gestaag. Nederlandse deskundigen zijn dit probleem voor de Antillen aan het bestuderen. Ieder ingewijde weet dat dit geen gemakkelijke zaak is.

De uitlating van de Heer van der Hoeven, dat men door de toepassing van de ziekteregeling in haar huidige vorm de bevolking miljoenen cadeau heeft gedaan, noemt spreker de grootste pluim op onze hoed. Waarom is dit wanbeleid? En waarom niet als de ambtenaren vergoeding krijgen voor ziektekosten? aldus de Minister.

Tweede ronde

In de Tweede Ronde krijgt de Heer Geerman het woord en zegt dat de kwestie-Arend wel degelijk een landszaak is en niet in de eerste plaats eilandelijk. Nimmer had spreker zoveel afbrekende kritiek gehoord op de ministers. Hij zei dit niet om de ministers te verdedigen: „Want ik heb geen minister in de ministerraad". Voorts geeft spreker een opsomming van wat er onder deze regering zoal bereikt is.

De Heer Dip heeft gesproken over beginselloosheid. Maar spreker zegt dat er heel wat beginselloze dingen onder de AVP-NVP regering zijn geschied. O.a. heeft de AVP de arbeiders verraden. Daarom ben ik uit de AVP getreden, want ik ben beginselvast", aldus spreker.

De Heer van der Hoeven had gezegd, dat men schold op een regeringspartner en tegelijk bedelde om zijn geld. Bedelen zegt spreker is wat Nederland door middel van SANOC en SANOA, vlak na de oorlog heeft gedaan.

Er is geen dictatuur zoals velen hebben beweerd. Want dan zouden zij niet hebben kunnen zeggen wat zij zeiden. In de zaak-Croes is er met modder gegooid. De rechterlijke macht had niet besproken mogen worden. Dit alles liet bij spreker een bittere smaak na aan deze debatten.

De Heer Dip aan het woord komend zegt in de repliek van de Minister President op de vraag aan welke eisen een democratische samenleving moest voldoen, had gemist: eerbied voor de grondrechten; eerbied voor de mens. Deze zijn niet genoemd.

De Minister-President had gezegd dat de ontwikkeling van het kolonialisme naar de autonomie moeilijk was. Spreker vond dat men daarom nog niet al het goede van het verleden moest weggooien.

De Minister-President had gezegd dat de vrijheid van drukpers geen geweld werd aangedaan en had dit met een nonchalant gebaar naar het rijk der fabelen verwezen. Maar zegt spreker de International Press Association heeft er zich toch maar mee bemoeid.

Ook over de kwestie van de tijdelijke gezaghebber op Aruba was de minister lichtvaardig geantwoord. Spreker had van de minister-president evenmin een bevredigend antwoord ontvangen op zijn vraag, wanneer nu een landsbesluit nodig was, voor een regeringsdaad. Spreker zei bij zijn mening te blijven dat goede verstandhouding met nabuurlanden niet bestaat in laaiend enthousiasme ten opzichte van een bepaald regiem van een bepaald ogenblik, doch in correct en waardig tegemoettreden. De Minister-President had gezegd dat de verhouding tot het Britse Rijk uitstekend is omdat er zelfs een dankbrief was ontvangen naar aanleiding van de vernietiging van de verordening betreffende buschauffeurs, waardoor veel britse onderdanen waren gedupeerd. Spreker vraagt of er ook een dankbrief ontvangen was naar aanleiding van de aanvallen op de Britse consul. Voorts vond spreker dat de functie van de Regeringsvoorlichtingsdienst schro-

(Vervolg naar pag. 6)

Slides over Suriname

Willemstad. — De heer C. Dubelaar, leraar aan de AMS te Paramaribo, Suriname, op doorreis naar Nederland heeft aangeboden in de JPF-Club de door hem opgenomen slides over de binnenlanden van Suriname te vertonen. De heer Dubelaar is een uitstekende amateurfotograaf en heeft elke vakantie gebruikt om het binnenland van Suriname te doorkruisen. Hij is de Corantijn-rivier opgevaren tot aan de Wonotobo-vallen en heeft er prachtige kleurenfoto's van de woeste natuur gemaakt. Hij trok de de Wonotoboe-vallen en heeft er ... en maakte er schitterende slides, die ons ook met de Oajana's en andere Indianen-stammen kennis doen maken.

De heer Dubelaar vertoonde enkele slides voor een klein gezelschap, w.o. drie JPF-Bestuursleden; het vertoonde viel buitengewoon in de smaak, wat naast de kwaliteit der opnamen vooral te danken was aan de manier, waarop de heer Dubelaar een en ander toelichtte.

Wij kunnen een bezoek aan JPF-Club aan ieder, die nader met Suriname kennis wil maken, warm aanbevelen.

Rectificatie Rede-Voges

In de tekst van de redevoering van de heer Voges, die wij gisteren op pag. 1 plaatsen, zijn enkele regels door elkaar gelopen. Wij geven hieronder de goede tekst.

En de in alle sectoren van het maatschappelijk leven doorbrekende inbreuk op de rechten en vrijheden van het individu tracht de regering, die vier jaar lang op een illusoire meerderheid van het Antilliaanse volk heeft gesteund, nog goed te praten onder het mom van een noodzakelijke strijd tegen zogenaamde koloniale tendenzen en zogenaamd ten behoeve van de volgens deze Regering bedreigde autonomie. Zo gauw de partijen, waarop deze Regering steunt tegenstand ontmoeten, schreeuwen zij dat de autonomie in gevaar is. Toen de Gouverneur weigerde het afwijzend besluit op het beroep van een journalist, die zonder vorm van proces het land zou worden uitgewezen, te tekenen, was de autonomie in gevaar. Toen de rechter in eerste en tweede instantie uitmaakte, dat een gedeputeerde lid van een Regeringspartij- zich wel en terdege aan een schandelijke malversatie had schuldig gemaakt en daarvoor een niet onaanzienlijke gevangenisstraf verdiende, schreeuwde het Regeringsbloc moord en brand en werd de onafhankelijke rechter verdacht gemaakt op een wijze, die alle perken te buiten ging.

Het m.s. „Maron", de nieuwste aanwinst van de K. N. S. M.

Willemstad. — Op 4 april l.l. vertrok het m.s. „Maron", het nieuwste schip van de KNSM, uit Nederland. De „Maron", die op 21 november 1957 door mevrouw J. H. Kruyff-Heitz (echtgenote van een der KNSM-direkteuren) gedoopt werd, kwam na de eerste reis vanuit Nederland op 15 april j.l. op Curaçao aan.

De „Maron" is het derde van een serie van zeven zusterschepen. Van deze serie bevinden zich reeds twee in de vaart (n.l. de „Jason" en de „Solon"), terwijl de andere vier in belangstelling zijn bij Nederlandse Scheepswerven.

Het nieuwste KNSM- schip wordt voortbewogen door een motor, die bij 125 omwentelingen per minuut een snelheid van bijna dertig kilometer per uur kan bereiken .

Het m.s. „Maron„ heeft — evenals de andere schepen in deze klasse — draadloze telegrafie zowel als radio-telefonie, beide op de korte-en op de middengolf. Daardoor is een voortdurend telefonisch of telegrafisch kontakt met het hoofdkantoor te Amsterdam. met de agenten langs de gehele route en met andere schepen mogelijk.

Dat het schip radar aan boord heeft, hoeft nauwelijks nog te worden vermeld.

Aan de verblijven van de passagiers en van de bemanning werd grote aandacht besteed. Het schip biedt plaats aan twaalf passagiers in vijf twee-persoons en twee eenpersoonshutten. Aan de voorkant van de opbouw van het schip bevinden zich een smaakvol ingerichte eetsalon en een dito rooksalon.

Vermeldenswaard is het feit, dat alle schepen, die voor rekening van de KNSM gebouwd worden., ontworpen zijn door het eigen bouwbedrijf van deze rederij.

Ongetwijfeld is de ingebruikname van de „Maron" een aanwinst voor de trotse vloot van tachtig zeeschepen, die de KNSM thans bezit.

De Heer en Mevrouw
ELLIS van SPAENDONCK
geven met vreugde kennis van de geboorte van hun dochter
GINETTE
St. Elisabeth Gasthuis
16 April 1958.

„Suriname bouwt aan zijn eigen huis"

Willemstad. — Van het Handelscommissariaat voor Nederland ontvingen wij in dank een exemplaar van „Suriname bouwt aan zijn eigen huis". De uitgave hiervan werd verzorgd door de afdeling voorlichting van de Stichting Planbureau Suriname met het doel meer bekendheid te geven aan het Tienjarenplan en de betekenis daarvan.

Door lezing van dit 68 bladzijden tellend boekje krijgt men een duidelijk beeld van de zeventien sektoren, die htet TJP bestrijkt en van de wijze, waarop een basis gelegd wordt voor een gezonde, economische ontwikkeling van Suriname.

Contact-avond Cur. Ver. voor Handel en Nijverheid

Willemstad. — Het bestuur van de Curaçaose vereniging voor handel en nijverheid heeft een kontakt-avond belegd op dinsdag 22 april as. des avonds om 20 uur in het hotel Curaçao. De mogelijkheid tot het laten houden van een serie lezingen door prof. dr I. Anderson van de North Western University te Chicago, zal worden besproken. Prof. Anderson is expert op het gebied van Retail Business. Het ligt ook in de bedoeling een of twee korte filmpjes op de kontakt-avond te vertonen.

Jeruzalem. — In Jeruzalem zijn vijf personen, onder wie drie Amerikaanse toeristen, aangehouden na een gevecht met de politie naar aanleiding van een betoging tegen de bouw van een zwembad voor ge mengd zwemmen.

West-End.

„The King and four Queens" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:

„Battle Hymn" om 7 en 9 p.m.

Roxy:

„The Pajama Game" om 7 en 9 uur n.m.

Caribe:

„Bataclan Menuana". om 8 uur

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel. 4467
B.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. A. Ossenkopp tel: 36118, Ala Blancaweg 29 Damacor
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
P. Berends tel: 2869

Geneeskundige dienst:
Dr. Gomperts tel: 2497
b. g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisantdorp
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. A. Melfor kunnen worden opgebeld onder no. 43439.

C.S.M.

Rederij.
E. van der Werf tel: 3101

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
E. van der Werf tel: 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2095;
Van 1.00 — 7.30 A. de Kater tel: 2096

Theater Asiento
Geen voorstelling.

Curacaoensia

Zwarte heiligen

In de taal van iedere dag noemt men een heiligenbeeld een heilige, un santu. Vandaar dat bepaalde donkergekleurde beelden zwarte heiligen, „santu pretu" heten. Verwar dit niet met de zalige Martinus de Porres, een kleurling, die ook un santu pretu wordt genoemd. Bovendien komt men santu pretu nog tegen op de landkaart van deze eilanden. Daar betekent santu: zand, en de aangeduide inhammen hebben stranden waar geen wit, maar donkergrijs ligt.

De zwarte beeldjes waar we het hier over hebben, zijn overblijfselen uit oude tijden. Zoals ik bij enkele heb kunnen vaststellen is de ouderdom meer dan 100 jaar. Je moet zo'n leeftijd distilleren uit gegevens als: Ik ben zelf 72 en heb het van mijn grootmoeder gekregen, en die zei me, dat het al oud was toen zij het kreeg.

In die dagen bestond er nog geen massale gipsproductie (o zalige tijd). Iedereen moest zich behelpen met beeldjes, die de mensen zelf uit hout sneden. Deze nood resulteerde deugd: honderden pretentieloze heiligenbeeldjes, waaronder juweeltjes.

Toen later „mooie" beeldjes voor weinig geld verkrijgbaar werden, ging men zich schamen voor de eigen gemaakte dingen. Volgens een ouden man zijn er honderden opgestookt samen met oud vuil. Zo hier en daar is er een aan die valse schaamte ontsnapt; als herinnering aan een grootmoeder, uit dankbaarheid voor een verkregen gunst of ook wel zo maar volgens de wet der traagheid.

Helaas. Want deze beeldjes spreken een eigen taal, hoezeer zij ook indruisen tegen de wetten der anatomie. En de gipse prullen spreken of een commune taal of helemaal geen taal.

Een „zwarte heilige". Sint Antonius beeldje op Cúraçao gemaakt. Het Jezus-kindje is verloren geraakt.

Liedje bij het maisstampen

Kando, mama shon,
Ginder op de Sint Cristoffelberg
Kando, mama,
daar is een gevaarlijke koe.
Kando, mama shon.
Ik wil naar het huis van Nene gaan
ah!
Ik wil naar het huis van Nene gaan
Kando, mama shon.

De oorspronkelijke tekst luidt:

Kando, mama shon,
aja na Seru San Cristof
Kando, mama,
aja tin baca cohedó.
Kando, mama shon.
Ta cai Nene mi kie bai
ah!
Ta cai Nene mi kie bai
Kando, mama shon.

U ziet, noch rijkdom van woorden noch rijkdom aan inhoud kunnen dit liedje enige charme geven. De aantrekkelijkheid die het zeker bezit is gelegen in de melodie.

Samí Liber

Rechts van de weg naar Bullenbaai ligt een dorpje verscholen: Samí Liber, oftewel Vrij Sint Michiel. Een gemeenschap met geheel eigen kwaliteiten.

Het was vanouds de plaats waar vrijgekomenen gingen wonen. De eerste eigenaar van die grond schijnt een Hollander geweest te zijn. Althans is zijn naam in het geheugen der bewoners achtergebleven als Meneer Baashi. Vandaag is het bezit van de gebroeders Fraay. En daartussen ligt nog een rij van vijf andere eigenaars: Ana Bet'ie, Mama Mosa, Pauw cu Lonó, Elena Maria, dochter van het vorige echtpaar, en Reinás.

De grondbelasting (derecho) voor iemand die zich hier een huisje bouwde, bedroeg dertig cent per jaar.

Nogal schappelijk.

Bolskruiken als strijkijzer

Armoede maakt vindingrijk. Strijkijzers kosten geld. Oude ijzers, die op carbon gezet worden, kosten iedere keer weer houtskool.

En daarom zijn er wel arme mensen, die bolskruiken verzamelen, deze in de hete zon zetten en daarmee om beurt de kleren strijken.

Hoorns

Een koehoorn werd en wordt nog gebruikt om muziek te begeleiden. Zo zeker bij oogstfeesten. Doch zij hebben nog een geheel andere bestemming, een die minder bekend is. Zodra er iemand was gestorven ging een blazer — een specialist — in de omgeving op een heuvel staan en kondigde met een aparte doodstoon het overlijden aan. En ook de naam werd daarbij aangegeven. De klanken klinken zeer ver door.

Dicht bij de punt van de hoorn is een gat van ongeveer twee centimeter doorsnee gemaakt, waardoor geblazen wordt. De geluiden worden getemperd en geregeld door de uitgang van de hoorn gedeeltelijk met de hand af te sluiten.

De radio heeft de doodsmeldingen grotendeels overbodig gemaakt. Maar toch komt het nog voor, om de eerste te zijn met het nieuws, vooral als iemand in de nacht sterft. Iedereen zegt dat het een akelig geluid is, en dat de mensen ervan schrikken.

Hij heet cachu di supla, letterlijk: blaashoorn.

Italië door natuurramp geteisterd

Napels. — Zes huizen van het Italiaanse bergdorp Trevico 100 km van Napels, zijn verdwenen in een 800 meter lange en 400 meter brede spleet, die twee dagen geleden ontstaan was door een aardschok, gevolgd door aanhoudende regenval. De 31 bewoners konden zich, hevig verschrikt, in veiligheid brengen. Een geweldige hoeveelheid aarde en rotsblokken schuift nu langzaam in de richting van de spleet. Volgens ingenieurs lopen er geen andere huizen van het dorp gevaar.

Los Angeles. — De 34-jarige Amerikaanse filmster Esther Williams is gescheiden van de 42-jarige Ben Gage, een voormalige radio-omroeper, met wie zij twaalf jaar geleden was getrouwd.

PAUS over verhouding tussen EUROPA en AFRIKA

Vaticaanstad. — Het is ons aangenaam de uitwisseling te zien toenemen tussen Europa en Afrika, die door zovele aardrijkskundige en historische banden worden verenigd, aldus heeft Paus Pius de twaalfde gezegd in een toespraak voor Ministers en Parlementsleden van Frans Afrika, die een studiereis maken en ten Vaticane werden ontvangen.

Een toenadering komt, aldus de Paus, doelmatiger tot stand door gemeenschappelijke exploitatie van de rijkdommen die de Schepper op het Afrikaanse vasteland de mensheid ter beschikking heeft gesteld dan door vriendschapsverklaringen. De Paus wees er vervolgens op dat kapitaal en techniek van de Europeanen de ontwikkeling van de landen van Afrika zal versnellen. Die ontwikkeling is dringend, dat weet iedereen, want in de moderne wereld is de economische onderlinge afhankelijkheid zodanig geworden dat een ten achter gebleven land geen algehele vrijheid kan genieten. De ongelijke verdeling van de gaven en rijkdommen der natuur legt de mensen de morele verplichting op elkander te helpen, aldus de Paus.

New York. — De stad New York zal dezer dagen Hammerskjoeld eren op een lunch ter gelegenheid van het begin van zijn tweede ambtstermijn van vijf jaar als secretaris-generaal der V.N. Burgemeester Wagner zal Hammarskjoeld de erepenning van de stad overhandigen.

De landbouw blijft het zorgenkind van Westduitse regering

Modernisering en rationalisering gaan in versneld tempo voort

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

Toen Bondskanselier dr. Adenauer na de algemene verkiezingen van het vorige jaar dr. Heinrich Lübke wederom minister van Landbouw, Voedselvoorziening en Boswezen maakte, stonden de boerenbonden in Westduitsland op hun kop. Hun voorzitters reisden zelfs naar Bonn om de kanselier persoonlijk te bezweren dr. Lübke te vervangen, aangezien de boerenbonden anders niet langer met de regering zouden willen samenwerken. Dr. Adenauer liet zich niet intimideren en dr. Lübke werd weer minister. Nu dr. Lübke zijn derde z.g. „Groene Plan" tot ondersteuning van de landbouw aan het parlement heeft voorgelegd, zullen de boerenbonden hun boze woorden over de bewindsman wel moeten inslikken. De versmade minister is er in geslaagd om anderhalf miljard mark uit de schatkist los te peuteren, bijna 320 miljoen mark meer dan het vorige jaar en 915 miljoen mark meer dan in 1956, toen dr. Lübke zijn eerste „Groene Plan" opstelde.

Het „Groene Plan" gepubliceerd

Dat dr. Lübke door de boerenbonden zo vaak wordt becritiseerd, werpt nu zijn vruchten af. Het geeft hem in de kring van zijn kabinets-collega's een hoge mate van geloofwaardigheid. Men weet, dat „der Heinz" geen twee miljard zal vragen, als hij het met anderhalf af kan en zijn collega van financiën, dr. Etzel — die vanwege het dreigende budgetaire deficiet dit jaar aan alle kanten heeft moeten bezuinigen — was daardoor gauwer geneigd om aan dr. Lübkes financiële wensen te voldoen.

Het „Groene Plan" is de jaarlijkse raming van de gelden die het ministerie van Landbouw, Voedselvoorziening en Bosw zen nodig denkt te hebben ter ondersteuning van de landbouw, die de zwakste zuil is van het gebouw, dat Westduitslands „Wirtschaftswunder" heet. Het steunt op de Landbouwwet en gaat gepaard met het z.g. „Groene Bericht", waarin de minister van Landbouw een overzicht geeft van de algemene toestand in de landbouw. Voor het eerst sinds 1956, toen minister Lübke zijn eerste „Groene Plan" opstelde en „Groene Bericht" schreef, steunde de bewindsman dit jaar op de resultaten van 8.000 proefbedrijven, waar boek wordt gehouden. Voor het eerst is dit jaar ook de tuinbouw in plan en bericht betrokken.

Uit een critische beoordeling van plan (merendeels cijfers) en bericht (250 pagina's lang) blijkt wel, dat het de Westduitse boer over het algemeen niet slecht gaat, maar dat de landbouw als geheel echter nog het zorgenkind der bondsrepublikeinse regering is en dat ondanks een verbetering van de economische- en sociale positie van de boerenknecht zijn inkomen nog ver achterblijft bij dat, wat er in andere beroepstakken wordt verdiend. In de grote landbouwbedrijven komen de jaar-inkomens niet boven de 2500 tot 3500 mark uit (60 tot 85 procent van de vergelijkbare inkomens in de industrie), in de kleine zelfs niet boven de 2000. De mannelijke werkkrachten in de landbouw verdienen nog gemiddeld 33 procent (vorig jaar 40 procent) minder dan de industriële arbeiders, de vrouwelijke ongeveer 30 procent minder dan haar sexe-genoten in de fabrieken der grote steden.

De modernisering en rationalisering van de Westduitse landbouw, waarvan het tempo door de beide „groene plannen" van 1956 en 1957 is versneld, is nog in volle gang. Zij vormen het kernpunt van de agrarische politiek der Bondsrepubliek, die in de eerste plaats streeft naar een algehele strukturele wijziging.

Juist op dit punt zijn in de afgelopen jaren opvallende successen geboekt. Tegenover de 1,9 miljoen landbouwbedrijven, die in 1949 werden geteld, waren er — dank zij een uitgebreid herverkavelings-plan, waarvoor in 1958 opnieuw 60 miljoen mark ter beschikking worden gesteld — in 1957 nog maar 1,77 miljoen. Afgenomen vooral is het aantal boerderijen met minder dan 10 en met meer dan 100 hektaren grond. In 1949 werden 70.000 hektaren gronds herverkaveld, in 1956 200.000 hektaren.

Soortgelijke rationaliseringssuccessen boekte de politiek van het Westduitse ministerie van landbouw op het gebied der veredeling. De veestapel liep, wat het aantal dieren betreft, terug doch de produktie van zuivelprodukten steeg. Kleiner werd ook het aantal arbeidskrachten in de landbouw (6,3 miljoen in 1952, 5.7 in 1957), doch kapitaalsinvesteringen nivelleerden het verschil. In 1952 investeerde de gezamenlijke Westduitse landbouw voor 194 miljoen mark. Het vorige jaar was dit bedrag 1.2 miljard mark.

De omzet van agrarische produkten stijgt geleidelijk. In 1957 kwam zij voor het eerste boven de 15 miljard mark uit en bereikte een stand van 15.66 miljard mark. Voor het jaar 1958 wordt zij in het „Groene Plan" geraamd op 16.99 miljard mark. Het aandeel der „dierlijke" produkten bedroeg in 1957 72.1 procent, in 1958 naar schatting 74 procent. Aan melk werd in 1957 4.2 miljard mark omgezet, aan varkens 3.6 miljard, aan runderen en kalveren 2.6 miljard en pas daarna volgen granen met 1.8 miljard, aardappelen met 800 miljoen, eieren met 600 miljoen en suikerbieten met 500 miljoen mark. Alle andere produkten liggen onder de 500 miljoen mark.

Een samenvatting van „Groene Plan" en „Groen bericht" geeft voor de Westduitse landbouw ongeveer het volgende beeld. De produktie in de Westduitse landbouwbedrijven is de laatste jaren toegenomen, al moesten af en toe verliezen worden genoteerd tengevolge van schade aan de oogsten, die voortvloeiden uit klimatologische omstandigheden, waarover de boer geen macht heeft. De arbeidskrachten dwalen af naar de industrieën in de steden, die betere lonen betalen. Het verlies aan personeel wordt genivelleerd door zeer veel grotere investeringen, waardoor weliswaar de loon-rekening wordt ontlast, doch vaak zulke grote verplichtingen ontstonden dat de bedrijfsresultaten ongunstig werden beïnvloed.

De bedrijfsinkomsten zijn vrijwel zonder uitzondering gestegen. Het verschil tussen kosten en baten is ten gunste van de baten kleiner geworden. Deze gunstige ontwikkeling wordt echter weer nadelig beïnvloed door de gestegen lonen in de industrie, waardoor zuiver mathematisch gezien de Westduitse landbouw nog altijd achteraan blijft hinken. Desondanks kunnen de boeren tevreden zijn, niet alleen over het „Groene Plan" 1958, maar over de agrarische toestand in het algemeen.

HET BOERENGEZIN IN NEDERLAND

De boerin krijgt meer kans een Martha te zijn waarin men de zuster van Maria herkent

(Van een medewerker in Nederland)

Bij Van Gorcum in Assen verscheen onlangs van dr. C. D. Saal een sociologische verhandeling over „Het Boerengezin in Nederland", een gedegen studie die met recht en reden een plaats gekregen heeft in de serie „Bouwstenen voor de Kennis der Maatschappij". Het boerengezin verdient die studieuze aandacht, want het evolueert snel sinds de openlegging van het platteland, sinds de aansluiting van de landelijke gemeenschap op de aders van een stedelijke samenleving: bus, trein, gas, waterleiding, elektrisch licht, telefoon, radio, televisie. Het boerengezin verdient steeds minder de kost, steeds meer geld. De boerderij wordt steeds meer bedrijf, de boer met de dag meer ondernemer. Dit brengt hem ertoe zijn appeltje, inderdaad voor de dorst van de stedeling bewaard, in een vloeipapiertje te wikkelen alvorens het naar de Kerstveiling te sturen. Als zakenman immers weet hij, dat het oog ook wat hebben moet. In zijn eigen kleine wereldje van vroeger was zo'n uiterlijkverzorging niet nodig. De buitenwereld waarop hij werd aangesloten, vraagt er echter om. Het aardige nu is, dat de academicus Saal met juist genoemde boer in hetzelfde schuitje zit. Met de agrarische wordt ook de universitaire gemeenschap ontsloten. Beide zijn rijp voor een sociologisch onderzoek, geen van beide heeft de druk van buiten op het eigen, goed omheinde terrein kunnen weerstaan.

Boerderij werd openluchtfabriek

Inderdaad vallen deze beweringen ietwat buiten het kader van deze boekbespreking. We hebben echter met veel sociologen de hebbelijkheid gemeen, dat we graag duizend-en-een dingen bij een en hetzelfde ding te pas brengen. Bovendien kunnen we ons beroepen op een aanleiding. Ook dr. Saal heeft zijn wetenschappelijk boek, net als de fruitteler zijn appeltje, in een vloeipapiertje gewikkeld, in een stofomslag n.l. die het wel doet in de etalage van de boekverkoper. Er staat een boerengezin op afgebeeld dat letterlijk met man en macht bezig is de oogst te bergen, een fraaie foto die niet zal nalaten een groot publiek aan te spreken. Ook de titel wekt niet bepaald strengwetenschappelijke bijgedachten. De bedoeling is duidelijk: het boek dient verkocht, vandaar de pia fraus, die een ander socioloog reeds eerder heeft begaan. G. Kruijer bezorgde van zijn dissertatie „Sociale Desorganisatie", die handelt over Amsterdam op het eind van de oorlog, een handelseditie onder de sterker tot een groot publiek sprekende titel: „Hongertochten". Saal zelf noemt het geval en keurt de handelwijze af, op wetenschap-technische gronden terecht. Dubbele naamgeving wekt verwarring. Saal lost het probleem op door op het titelblad in het boek twee ondertitels toe te voegen: „Sociologische Grondslagen. Gezin en Bedrijf". Met deze gegevens kan de lezer dan de oorspronkelijke titel ten naaste bij reconstrueren: „De sociologische grondslagen van het boerengezin in Nederland in verband met het bedrijf". Maar zo'n zwaar en wetenschappelijk boek is natuurlijk incourant. Daarom werd er iets op gezocht. Zoals er in universitaire kringen de laatste tijd al vaker iets op gevonden is. De dialectoloog C. Hijszeler publiceerde zijn studie: „Termen en Gebruiken van het Boerenbedrijf in Drente", onder de hoofdtitel „Boerenvoortvaring in de oude landschap". De landbouwhistoricus J. v.d. Poel gaf zijn „Studie over de Commissiën van Landbouw" de mooiere naam mee van „Heren en Boeren".

Op de piëteit van gesignaleerd bedrog hebben we al gewezen. Het wordt afgedwongen door de eisen van een nieuwe, meer open samenleving. De boer deed afstand van kiel en klompen. De professor van baard en paraplu ondanks prof. Brom, of misschien ook wel dank zij, want heeft deze hoogleraar in ruste niet nog onlangs zijn verzameling dominees in de literatuur uitgebreid met het nog springlevend exemplaar Guillaume v.d. Graft? Terwijl volgens de spijskaart van oude litteratuurhistorici een litterator eigenlijk lekkerder wordt naarmate hij meer jaren dood is. Dit zijn allemaal losse feiten uit de academische wereld die in feite niet los van elkaar staan, maar samen duidelijk erop wijzen, dat ook de universiteit (tot onze vreugde) lijdt aan discontinuïteit. De stilte van het abstracte denken wordt verstoord door het geraas van de huidige gemeenschap, de duffe lucht van een eenzijdige historiciteit trekt weg door de ramen die zijn opengezet. Daarom kon dr. Saal een boek schrijven dat wetenschappelijk van belang en actueel is.

De hoofdbron van gegevens wordt voor de schrijver gevormd door de gesprekken die hij om zo te zeggen in de schoot van de geïnterviewde families heeft gevoerd. Daarnaast beschikte hij over gegevens van zijn collega's in binnen- en buitenland, eveneens een omvangrijke schatkamer. De litteratuurlijst getuigt daarvan. Concrete gegevens over het boerengezin vroeger putte de schrijver hoofdzakelijk uit de geschriften van P. Barentsen, een medicus-socioloog, die van 1903 tot 1916 werkzaam was te Bergeijk, in de Noordbrabantse Kempen; uit de Handelingen van de Groningse Landbouwmaatschappij en uit het in 1952 verschenen boek: „Honderd Jaar Plattelandsleven in Groningen". Het eigen materiaal komt eerst ter sprake in de tweede helft van de studie. Het eerste was nodig voor het leggen van een behoorlijk wetenschappelijk fundament. Er wordt in nagegaan wat andere sociologen reeds over het gezin geschreven hebben, welke structuren en categorieën, wat voor niveaus en functies ze erin hebben ontdekt. Als dan eindelijk in het tweede deel het materiaal ter tafel komt en wordt besproken, zijn de problemen verduidelijkt en is de ontwikkelde leek min of meer met de terminologie en denkwijze van de socioloog vertrouwd.

Het Kempische gezin omstreeks 1900 was, zoals Barentsen het beschrijft, nog een produktief-consumptieve eenheid. Het ging geheel op in het bedrijf. De vrouw verzorgde het vee en werkte ook op het land, met de kinderen. Hoe groter het gezin, hoe groter ook de capaciteit van het bedrijf. Bijna alles wat het huishouden nodig had, bracht de boerderij op. Men werkte lang, maar niet intensief. De geldswaarde van de tijd werd nog niet beseft. De cultuuroverdracht was verticaal, ging van ouder op ouder over. Het gezag rustte bij de ouders, ook als de kinderen volwassen waren. Van een modern, democratisch gezin was nog geen sprake.

Bovenstaande situatie kon natuurlijk niet zonder meer vergeleken worden met die in een willekeurig boerengezin elders in Nederland nu. Daarvoor zijn de agrarische bedrijven in verschillende streken te weinig homogeen. Daarom koos dr. Saal zijn gezinnen uit vier agrarische gebieden, elk met een eigen arbeidspatroon. Model stonden de Groninger bouwboer, de Westfriese veehouder, de zelfkazer uit het centrale weidegebied en de boer op het gemengde bedrijf op het zand en de rivierklei.

Reeds in het midden der 19e eeuw is de vrouw van de Groningse bouwboer van landarbeid vrijgesteld. Dan reeds begint de verburgerlijking van haar huishouden. Haar verbondenheid met het bedrijf blijft echter groot. Ze heeft tal van knechts in de kost en moet een staf van dienstmeiden regeren. Eerst in deze eeuw wordt de bedrijfshuishouding minder intensief. Werkkrachten zijn niet meer in de kost, boterfabrieken hebben de taak van de zuivelbereiding van de boerin overgenomen. De Oldambtster boerin is niet meer de absoluut-onmisbare bedrijfsgenote. Het woonhuis staat los van de boerderij, ze is tot huisvrouw-zonder-meer verburgerlijkt, ze heeft zich van het bedrijf niet slechts in feite, ook mentaal gedistancieerd. Ze is een Martha geworden, die het leven van een Maria wil leiden. Ze krijgt heimwee naar de stad, haar dochters trouwen liever met een burger dan met een boer. Gelukkig geven de jaren dertig een ommekeer te zien. De Groningse boerin komt tot een herwaardering van haar positie. De „cultural lag" begint zich op te vullen. Ze komt haar man weer meer nabij door zich te ontfermen over de bedrijfsboekhouding, ze neemt de telefoon aan, staat experts te woord en wordt zo weer op het bedrijf betrokken.

In het Westfriese veehoudersgezin is het niet tot een zo scherpe scheiding tussen huishouding en bedrijfsvoering gekomen. De boerin woont er nog niet in een woonhuis, dat geheel los staat van de bedrijfsgebouwen. Wel wordt de stelp de laatste jaren inwendig zodanig verbouwd, dat de keuken van het bedrijfsgedeelte naar het woongedeelte wordt verplaatst. De boerin is eigenlijk geen boerin meer, maar nog slechts huishoudster, die slechts af en toe bijspringt in het boerenbedrijf. De boerinnen op het zand en de rivierklei zijn nog sterk bij de bedrijfsactiviteit betrokken. Van haar wordt wel niet algemeen meer verwacht, dat ze nog landarbeid verricht. Ze handhaaft, gelijk Gezelle van zijn Virago opmerkt, nog wel de koe, maar niet meer als vanzelfsprekend de vorke. Haar biotoop is niet meer het veld maar nog slechts de hoeve en het omliggende erf. En op dat terrein is haar taak van veeverzorgster in de loop der jaren nog toegenomen. Met als gevolg, dat ze even onmisbaar is gebleven voor de bedrijfsvoering en haar arbeid een meer vrouwelijk karakter heeft gekregen. Voor de zelfkazende boerin ligt de situatie iets anders, omdat ze werkzaam is in een ander bedrijfstype. Maar ook zij is nog produktief werkzaam in het bedrijf als hardwerkende kaasdeskundige. Het harde werken aan de tobbe vergt veel inspanning en daarom is het maar goed, dat er aan het woongedeelte weinig eisen gesteld worden. Luxe, comfort, behaaglijkheid moet men er niet zoeken. Tijdens de kaasproductieve periode wordt de huishoudelijke arbeid tot een minimum beperkt. Of de zelfkazerij nog lang blijft bestaan? In de kaasdistricten wordt ze nog steeds hoog aangeslagen. Maar...... men kán reeds overgaan tot melkleverantie. Een verleiding, die in de toekomst wel eens groot zou kunnen worden. Want wat te doen als de meehelpende dochters ontbreken, terwijl de „dorpvaste" meid liever in de stad gaat dienen? Wat te doen ook, als de dochters geen genoegen meer nemen met het primitieve levenspeil en een luxueuzer en dus bewerkelijker huishouding willen gaan voeren? In sommige gezinnen heeft men dan ook het zelfkazen reeds gestaakt. Men had er de mooie kamer ontdekt en wilde er wel een vaker in gaan zitten.

Met zijn toch beperkt aantal case-studies geeft dr. Saal een overzicht, dat ruim is en verhelderend. Een moderne tijdgeest waait over het land. Over de hele linie ziet men de boerin verburgerlijken. In Groningen en min of meer ook reeds in Westfriesland ontstond reeds een scheiding tussen keuken en stal. Dat de boerin er daarmee nog niet is, bewees de Groningse in de jaren dertig. Ze had zich de vrijheid van een Maria verworven, maar intussen was ze ongelukkig, geen Maria nl. maar een Martha-zonder-iets-omhanden. Verveling, ontevredenheid. Ze bevond zich in het vacuum van een culturele leemte. Haar tegenbeeld is de zelfkazende boerin, die te veel werkt, te weinig lééft. Spanningen dreigen in haar gezin. Een huis zonder gezelligheid begint steeds meer te lijken op een kaas mét t.k. De boerin van de andere bedrijven, waarop de agrarische arbeid en de huishoudelijke nog in eenzelfde structuur zijn opgenomen, schijnt het beter getroffen te hebben. Dat ze langzamerhand geëmancipeerd wordt, hoeven we niet te zeggen. De virago is nooit een lief vrouwtje geweest, nooit een doetje. Altijd heeft ze mede het heft in handen gehad. Haar noodlot was haar viriliteit en de toekomst, die ze nu tegemoet gaat, is die van een gefemíniseerde boerin. Het harde labeur werd haar uit handen genomen, haar nieuwe taak bestaat veel meer uit één redderend bezig zijn. En die geeft haar meer kans vrouw te zijn, te minnen en te moederen, een Martha te zijn, waarin men de zuster van Maria herkent. Haar taak zal meer en meer in de kamer komen te liggen, haar gaven van hoofd en hart zullen meer en meer aan bod komen. Van alle kanten maakt dr. Saal dit in zijn boek duidelijk.

Uit de bedrijfssociologische studie van dr. Saal blijkt tevens dat ook de boer meer mogelijkheden krijgt als mens met handen niet alleen, maar ook en vooral als mens met hoofd en hart. Dat de weeën bij de geboorte van de nieuwe agrarische maatschappij in Groningen bijzonder pijnlijk waren, zagen we reeds bij de positie van de Groningse boerin, die echter de laatste jaren weer meer plezier begint te krijgen in haar status. Op het ogenblik is het haar man die zich op zijn bedrijf minder prettig voelt. Vóór de mechanisatie was hij in de ware zin van het woord hereboer. Alles werd nog door landarbeiders gedaan die weinig eisen stelden. Op zijn dooie gemak kon hij rond kuieren, de practische leiding rustte voor een groot deel in de vertrouwde handen van de meesterknecht. Zijn zelfverzekerdheid van toen is echter omgeslagen tot de twijfelmoedigheid van nu. Hij heeft moeite met de arbeiders die zich hun waarde bewust zijn geworden. Hij begrijpt hen niet te best. Zuiver technisch is hij bij de tijd, inzake de nieuwe human relations is hij wat traag. Hij vindt het nog steeds gewoon de arbeider met doe aan te spreken en verwacht ook dat ze tegen hem je zeggen. Maar de fier geworden landarbeider begint dat te steken. En dan het bedrijf zelf! Vroeger maakte het oog van de eerste knecht de paarden reeds vet. Het stalen Ros Beiaard, de trekker, met alles wat er achter hangt, vergt echter voortdurend het oog van de man die alle verantwoordelijkheid draagt voor het rollend kapitaal. De hereboer werd zodoende monteur-boer die kleeft van het doorsmeervet. Van de ochtend tot de avond moet hij erbij zijn. Het tempo loopt op, de risico's worden groter. En in een soms duidelijk wrevelige bui noemt hij zijn boerderij een openluchtfabriek. Dat dit zijn terugslag vindt in het gezinsleven, ligt voor de hand.

Het zelfkazen wordt nog in ere gehouden. Maar wat te doen als de jeugd om wat meer luxe vraagt?

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden

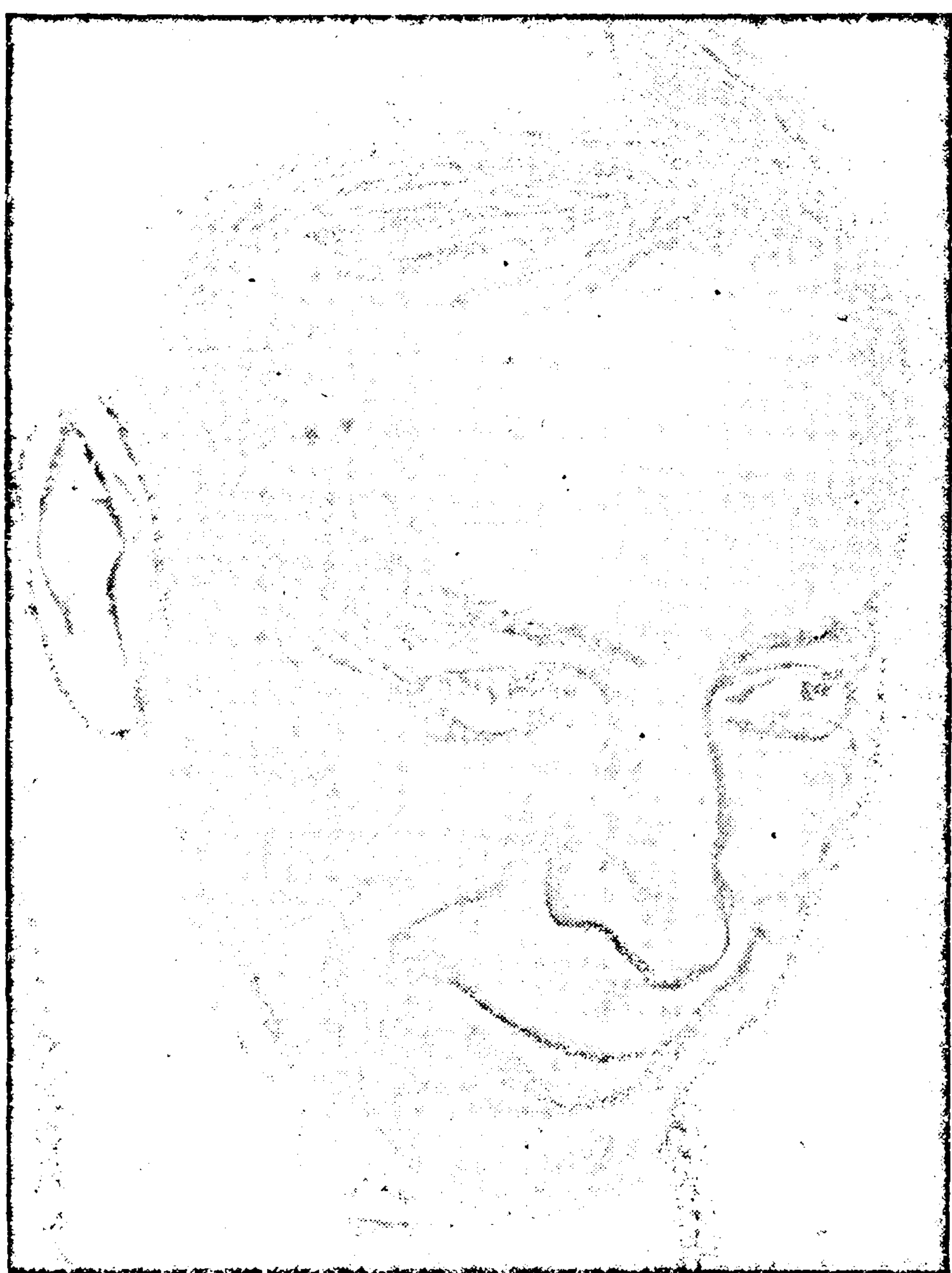

2. De beide Drakars bevinden zich midden in een razende bui. Hevige regenvlagen en windstoten maken, dat de opvarenden, die nergens voldoende beschutting kunnen vinden in de open boten tot op hun huid doorweekt raken. Zonder dat iemand in staat is een hand tot hulp uit te steken, worden enkele roeiers door een vloedgolf overboord gesleurd. Het zeil glijdt van de steunen, de sporringen knappen en eer ze het kunnen verhinderen, verdwijnt het met ra en al in de kolkende diepte. Ze doorleven enige benauwde uren en Eric heeft daarbij de indruk, dat ze meer achteruit dan vooruit komen. Winonah staart met grote angstige ogen naar de meeligger, waarop Erwin het bevel voert. Na verloop van tijd begint de wind gelukkig af te nemen, al blijft de regen nog in stromen vallen. De zee bedaart, het wordt rustiger om hen heen. Eric ziet, dat ze in de nabijheid van een groepje eilanden zijn gekomen.

Door de dichte sluiers van neergutsende regen doemen geleidelijk enige zeilen op en onthutst worden de Noren gewaar, dat de schepen voor de wind recht op hen af koersen. In een oogwenk heeft Eric acht zeilen geteld en plotseling overvalt hem een gevoel van naderend gevaar.

„Wij zien geen toekomst meer"

POLEN, land van de tanende hoop

Stephan kardinaal Wyszynski, Aartsbisschop van Warschau en Primaat van Polen.

(Van een bijzondere medewerker)

Een zeer groot aantal Nederlanders zal zich met zeer grote dankbaarheid de komst herinneren van de eerste Poolse pantserdivisie in Breda. De divisie vormde de enige geallieerde gevechtsgroep die op Nederlands grondgebied opereerde met de speciale opdracht lijf en goed van de Nederlanders te sparen zonder op eigen veiligheid acht te slaan. Aan die dankbaarheid is nogmaals uiting gegeven bij de tiende verjaardag van de bevrijding van Breda, toen duizenden inwoners van de stad de straten omzoomden, nu niet om een bevrijder in te halen maar om de vertegenwoordigers van generaal Maczek's strijders — twee autobussen met vluchtelingen van achter het IJzeren Gordijn — toe te juichen. Vele toeschouwers moeten getroffen zijn door de tragische ironie van het lot, dat zij die Noord-Brabant de vrijheid gebracht hebben, hun eigen land niet hebben kunnen bevrijden.

In oktober 1956 kwam een einde aan een van de somberste periodes van de Poolse geschiedenis. Toen Wladislav Gomulka, de zwaar mishandelde zondebok, maar desondanks nog even vurige volgeling van het Bolsjewisme, plotseling aan het bewind kwam, trof hij een werkelijk allermiserabelste erfenis aan. De Poolse industrie was, door het overdadig gebruik van de Russische slopershamer, verworden tot wat oudroest. De Poolse arbeiders waren bijzonder ontevreden. De arbeidende klasse was verheerlijkt als het beste deel van de mensheid, de werkelijke erfgenamen van de aarde en alles wat erop is, maar tegelijkertijd onderworpen aan iedere vorm van industriële uitbuiterij.

De Poolse boerenbevolking, die met ongeveer 65 procent de meerderheid van het volk uitmaakt, bevond zich in een staat van gruwelijke verwarring en teleurstelling. Wanneer de boeren te weinig produceerden werden zij als saboteurs gearresteerd. Produceerden zij te veel, dan werden zij gearresteerd als „kulaks". Als gevolg hiervan was het met de landbouw slecht gesteld.

De jeugd was onder dwang bijeen gebracht in de communistische Liga van de Poolse Jeugd. Deze organisatie tracht haar leden te brengen tot een actief goddeloze houding, onverschilligheid voor het ouderlijk gezag en verdraaiing van de Poolse geschiedenis.

Door al deze factoren was een situatie ontstaan, die grensde aan volledige demoralisatie en ineenstorting. In oktober 1956 stond Gomulka voor een schier onmogelijke taak. Hij vertegenwoordigde een partij die volledig uiteengevallen en in discrediet gebracht was, maar desalniettemin moest hij trachten de Poolse economie te herstellen volgens de richtlijnen van het communisme, de enige die genade kunnen vinden bij Rusland, Polens machtige en meedogenloze nabuur.

Tijdens de 1 mei-optocht in Warschau van verleden jaar heb ik Gomulka voor het eerst gezien. Over het geheel genomen is de eerste indruk die men van hem krijgt goed. Zijn ascetisch, bijna verlegen gezicht is zeker niet wreed, hoewel er trekken van onverbiddelijke vastbeslotenheid op zijn te bespeuren. Uit het spontane gejuich, wanneer hij werd begroet, bleek duidelijk dat hij nog steeds het vertrouwen van het volk genoot.

Het was een verdiende ovatie, want Gomulka had intussen reeds veel gepresteerd. Hij had duizenden politieke gevangenen bevrijd. Hij had de dodelijke dreiging weggenomen van de „Urzad Bezpieczenstwa", de Poolse geheime dienst, een zusje van de Gestapo. Hij had de boeren hun land teruggegeven en aan particuliere ondernemingen in ieder geval een zekere mate van vrijheid gegeven. En misschien is wel het belangrijkste van alles geweest, dat hij de Primaat van Polen uit zijn gevangenschap heeft vrijgelaten en een „modus vivendi" heeft weten te bewerkstelligen tussen de goddeloze staat en de Kerk.

Welk een vooruitgang deze hervormingen ook mogen betekenen, men moet zich wel realiseren dat er meer negatieve dan positieve resultaten uit zijn voortgevloeid. De ernstige misstanden, waarin het volk — dat zich volkomen in de greep van de communistische machthebbers bevond — had moeten berusten, werden door deze hervormingen weggenomen. Zij betekenden geenszins een stap naar de volledige verwezenlijking van de idealen van de revolutionaire beweging, die bij de opstand in Poznan tot uiting kwam: democratie en een redelijke levensstandaard. Achter deze revolutionaire beweging gingen echter te dynamische krachten schuil om met halve maatregelen genoegen te kunnen nemen. Bij een bezoek in het begin van dit jaar trof ik in Warschau een geheel gewijzigde sfeer aan. Desillusie had de plaats ingenomen van het aanvankelijke enthousiasme.

De arbeiders en de jonge intellectuelen, die vroeger een van de steunpilaren van Gomulka vormden, zijn nu lusteloos, moedeloos en verontwaardigd. „Niema horyzontu", er is geen horizon, is een opmerking die men in menig gesprek hoort maken. Hij slaat zowel op het volkomen ontbreken van een hechte economische basis waar jonge mensen een toekomst op kunnen bouwen, als op de politieke doolhof, die geen uitweg schijnt te hebben.

Laten we de economische situatie eens onder de loep nemen. Polen is nog steeds een bijzonder arm land. Van het industriele potentieel van het land is tijdens de oorlog veel verwoest. Duitsland heeft Polen in 1945 de westelijke provincies nagelaten met een spoorwegnet, waarvan van de 10.000 kilometer rails er 7.653 kilometer verwoest was. Van de fabrieken en andere industriële installaties was negentig procent onbruikbaar. Van de vier miljoen merendeels armoedige huizen waren er twee en een half miljoen vernield. Van de 450.000 boerderijen hadden 326.000 de oorlog overleefd. In 1939 bevonden zich in dit gebied 886.000 paarden, in 1945 waren er 89.000 overgebleven. Van 3½ miljoen stuks vee had men er 273.000, dat is nog geen acht procent, in stand kunnen houden. Tegenover 5 miljoen varkens in 1939 stonden er na de oorlog slechts 195.000, een vermindering met ruim 96 procent.

Deze verontrustende cijfers slaan op de westelijke provincies van Polen. Het beeld van het gehele land is nog veel ernstiger. Het Rode leger heeft heel Polen onder de voet gelopen toen het van de oost- naar de westgrens optrok, ondertussen verwoestende gevechten leverend met de terugtrekkende Wehrmacht. Als gevolg hiervan was 38 procent van de Poolse landbouwgronden vrijwel onbruikbaar geworden. Voordat Gomulka aan de macht kwam kon in deze stand van zaken slechts langzaam verbetering worden gebracht. Stalin was niet geïnteresseerd in het welzijn van de Polen, maar in de onderwerping van hun arm land ten behoeve van Rusland. Ieder ander motief, overwegingen van menselijkheid of van gezond verstand waren niet in tel bij de leider van het Russische koloniale rijk.

Bij zijn poging verbetering te brengen in de benarde situatie waarin zijn land verkeerde, werd Gomulka ernstig belemmerd door het communisme, waarin hij gelooft en waar de Russen het voortbestaan van verzekerd willen zien. Van communistisch standpunt uit gezien heeft hij een stap terug gedaan, door zijn land van de collectieve slavernij terug te brengen naar eèn meer zelfstandig bestaan. Maar het is zeer goed mogelijk dat hij een op de rand van een afgrond wankelende economie heeft gered van de ondergang.

Waar het echter de industrie betrof heeft hij zich niet kunnen ontworstelen aan de ketens van zijn eigen leer. Hoezeer ook de arbeiders mopperen en zich opstandig tonen, met een lege schatkist kan hij hun lonen niet verhogen en evenmin kan hij zijn belofte gestand doen de arbeiders de nodige zeggenschap te geven, zonder daarmee onmiddellijk de weg te openen naar een westerse democratie, een weg die Moskou hem verboden heeft te gaan.

Statistieken kunnen slechts een droog, zakelijk beeld geven van de waarheid. De reacties van de menselijke geest zijn dikwijls belangrijker dan de cijfers. Ik moet bekennen, dat bij mijn pogingen om de huidige situatie in Polen te doorvorsen, ik meer ben afgegaan op de verklaringen van wasvrouwen, chauffeurs, landarbeiders, boeren, journalisten, schrijvers en priesters — in feite van iedereen die bereid was met me te praten —, dan op vooraf pasklaar gemaakte statistische gegevens.

In de volgende artikelen zal ik trachten de verschillende gezichtshoeken uiteen te zetten van waaruit het Poolse volk en Gomulka en zijn makkers de doolhof van de huidige politieke situatie in Polen benaderen.

OORPIJN BIJ KINDEREN

(Van een medische medewerker)

Een zieke zuigeling die naar zijn oortje grijpt heeft middenoorontsteking, ziedaar een stelregel, die niet alleen voor de arts maar ook voor de moeder van belang is. Zij immers maakt haar kindje de gehele dag mee en is beter in staat waar te nemen hoe de kleine zich gedraagt dan de dokter, die moet afgaan op een vluchtige indruk aan de wieg of het bedje van het patiëntje. De diagnostiek bij zuigelingen vooral heeft haar eigenaardige moeilijkheden die niet alleen voortvloeien uit het feit dat zo een kleintje niet kan spreken, maar dat het bovendien geen of nauwelijks benul heeft wat hem eigenlijk hindert. Het heeft vrij vage ontlustgevoelens, die het o.a. kan uiten door het weigeren van voeding of door langer dan normaal te huilen. Als het ouder wordt gaat het de plaats van de onlustgevoelens onwillekeurig aanwijzen; baby grijpt bijvoorbeeld naar zijn oortje zonder nog te beseffen dat het oorpijn heeft. Eerst nog later gaat de pijn min of meer bewust beleefd worden. Als het zover is kan het als regel wel wat praten en moeder vertellen waar het pijn heeft, hoewel de ervaring leert dat men zich dan nog kan vergissen.

Oorpijn bij kinderen is dus meestal een uiting van een ontsteking van de middenoorholte, die optreedt tijdens of na een wat langdurige verkoudheid, waarbij de ziektekiemen uit de ontstoken neuskeelholte via de buis van Eustachius hun weg vinden naar de middenoorholte, de verbinding tussen het trommelvlies en het binnenoor, het eigenlijke gehoororgaan. Waarschijnlijk doet de middenoorholte evenals de neusholten bij een verkoudheid vaker mee dan wij dijken, maar meestal merken wij hier niets van en geneest ook deze ontsteking zonder merkbare gevolgen.

Middenoorontsteking is een meestal in korte tijd ontstane vrij hevige ontsteking, die door de hiermee gepaard gaande zwelling en de produktie van etter in de nu afgesloten holte druk uitoefent op de talrijke zenuwtjes in dit gebied, o.a. in het trommelvlies en soms allerhevigste pijn veroorzaakt. Deze pijn vermindert aanstonds zodra de druk vermindert, hetgeen geschiedt als het trommelvlies doorbreekt of door de dokter wordt doorgeprikt. Na het doorprikken van het trommelvlies kan de etter aflopen en

> **Een middenoorontsteking is altijd meer dan voldoende reden om de hulp van de huisarts in te roepen**

geneest de ontsteking soms verrassend snel.

Aan het uiterlijk aspect van het trommelvlies is de diagnose middenoorontsteking vrijwel met zekerheid te stellen. Het trommelvlies is vuurrood en bolt ten gevolge van de verhoogde druk in de middenoorholte naar buiten. De dokter bekijkt het trommelvlies door met de holle oorspiegel een gerichte lichtbundel in de gehoorgang te werpen en deze licht gebogen gang met een metalen trechter recht te buigen. Als de patiënt niet tegenstribbelt hoeft dit onderzoek geen pijn te doen.

Omgekeerd gaat middenoorontsteking niet altijd gepaard met ernstige oorpijn. Het proces kan namelijk ook geleidelijk verlopen. De ontsteking is dan minder hevig, maar sluipt toch voort en het kan komen tot een doorbreken van het trommelvlies, zonder dat er tevoren duidelijke symptomen waren die wezen in de richting van een oorontsteking. Er ontstaat dan een zogenaamd loopoor, waarover aanstonds meer.

Het door de dokter gemaakte sneetje in het trommelvlies geneest bijna altijd weer volledig, de opening ontstaan door een spontane doorbraak geneest als regel ook wel, maar het duurt langer en soms blijft er een defect bestaan. De gehoorscherpte behoeft hiervan niet ernstig te lijden, maar omdat er een open verbinding bestaat tussen de middenoorholte en de buitenwereld is het beter voor het kind niet te zwemmen, waardoor blijkens de ervaring weleens een herhaling van de oorontsteking kan optreden. De huisarts, eventueel de oorarts, zal dit moeten beoordelen.

Een middenoorontsteking is altijd meer dan voldoende reden om medische hulp in te roepen. Bij de plotseling ontstane hevige vorm is zelfs spoed geboden en is het onverantwoord een dagje af te wachten. Vooral als het trommelvlies nog niet is doorgebroken kunnen ernstige complicaties optreden. Deze waarschuwing zal echter wel overbodig zijn.

Anders is het met de meer geleidelijk verlopende gevallen: het zogenaamde chronische loopoor, soms ontstaan na een kortdurende hevige ontsteking, maar vaak ook van het begin af sluipend verlopend en alleen herkend doordat nu en dan wat vuil uit het oor komt. Hierbij zijn ernstige complicaties, zeker op korte termijn, zeldzaam. Maar op de duur zal de ontsteking de omgeving van het middenoor niet ongemoeid laten en kunnen niet altijd gevaarlijke maar toch wel zeer hinderlijke complicaties optreden. Maar ook zonder deze zal het gehoor na verloop van tijd achteruitgaan en daarom is het dringend geboden ook het loopoor niet aan zijn lot over te laten Gehoorverlies betekent een ernstige handicap en is zeker voor een kind een ernstige rem op zijn ontwikkeling, niet alleen op school, maar ook overigens.

De moderne onderzoek- en behandelingsmethoden maken het mogelijk om meestal de oorzaak van het loopoor — als het niet simpelweg de amandelen zijn en de oorzaak dus voor de hand ligt — op te sporen en deze oorzaak weg te nemen.

Oud-president Truman over huidige Amerikaanse recessie

Washington. — „De huidige recessie is zeer ernstig. Er moeten vastberaden en krachtige stappen worden genomen om er het hoofd aan te bieden", zo heeft oud-president Truman voor de Bankcommissie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden verklaard.

Truman stelde een aanzienlijke verhoging van de staatsuitgaven alsmede een vermindering van de invoer van de belastingen voor kleine en gemiddelde inkomens voor.

Men moet niet alleen de recessie een halt toeroepen, aldus Truman, doch ook het herstel van de economische expansie bevorderen.

Naar zijn mening is de reden van de huidige economische moeilijkheden in de Verenigde Staten het veronachtzamen van het principe van volledige werkgelegenheid in de produktie en van de grootst mogelijke koopkracht.

Truman stelde een vermindering van de belastingen tot een bedrag van vijf miljard dollar voor de kleine en middelgrote inkomens voor, welke verlaging gepaard moet gaan van een fiscale hervorming, die de budgetaire inkomsten uit anderen hoofde van de economie moet verhogen.

Wat de openbare uitgaven betreft, stelde Truman met name een verhoging van drie miljard dollar voor dit jaar voor en van vijf miljard in de komende jaren voor Amerikaanse militaire uitgaven.

—:—

New York. — Het Amerikaanse ministerie van Landbouw maakt bekend, dat de Amerikanen in 1957 409 miljard sigaretten hebben gerookt, 4,1% meer dan in 1956.

Cholera-epidemie in CALCUTTA uitgebroken

Calcutta. — Een cholera-epidemie, die tien dagen geleden in Calcutta is uitgebroken, heeft tot dusver aan 130 mensen het leven gekost, terwijl het aantal verplegenden in ziekenhuizen het hoogste is sinds 20 jaar.

De autoriteiten nemen thans alle maatregelen om de epidemie tegen te gaan, in het bijzonder door het verschaffen van drinkwater aan de bevolking, die tot nu toe ongezuiverd rivierwater dronk, dat, naar men vermoedt, met de ziektekiem besmet is.

—:—

Londen. — De Britse weduwe Mary Wilson, die de vorige week ter dood is veroordeeld wegens moord op haar twee vorige echtgenoten, is in hoger beroep tegen dit vonnis gegaan.

Gemengd nieuws

New York. — De Verenigde Staten, Engeland, Rusland en zes Aziatische landen zijn benoemd in een commissie ad hoc om een Japans voorstel voor handelbesprekingen tussen regionale leden van de economische commissie der Verenigde Naties voor Azie en het Verre Oosten te onderzoeken.

———

Londen. — In het noorden van Engeland is dezer dagen zware sneeuw gevallen, waardoor enkele hoofdverkeerswegen werden geblokkeerd en afgelegen boerderijen ingesloten. Er wordt meer sneeuw en dalende temperaturen in de komende twee dagen verwacht.

—:—

Wenen. — De grote van Gogh-tentoonstelling in het Belvedere-paleis te Wenen boekte dezer dagen haar honderdduizendste bezoeker, wien enige geschenken werden verleend.

—.—

Teheran. — De nationale Iraanse oliemaatschappij heeft medegedeeld dat een algemeen akkoord met Turkije tot stand is gekomen over de aanleg van de buisleiding Ghome—Alexandrette. Een commissie van deskundigen van de twee landen zou in mei, waarschijnlijk te Ankara, bijeenkomen voor nadere regelingen.

—:—

Luxemburg. — Prins Gaetan van Bourbon-Parma, de jongste broer van prins Felix van Luxemburg is te Mandelieu in het Franse departement VAR op 53-jarige leeftijd overleden. Prins Gaetan had zijn residentie te Pianore in Italië. Het stoffelijk overschot wordt te Cannes ter aarde besteld. Het groothertogelijke hof te Luxemburg heeft voor de duur van zes weken rouw aangenomen.

———

New Haven. — In New Haven (V.S.) is in de leeftijd van 58 jaar dr Francisco Duran-Reynals, een bekende deskundige op het gebied van kankeronderzoek, overleden.

—:—

„ Twee vertegenwoordigers van het internationale verbond van vrije vakverenigingen zijn in Tunesie aangekomen waar zij zich op de hoogte zullen stellen van de toestand van de Algerijnse vluchtelingen in Tunesie.

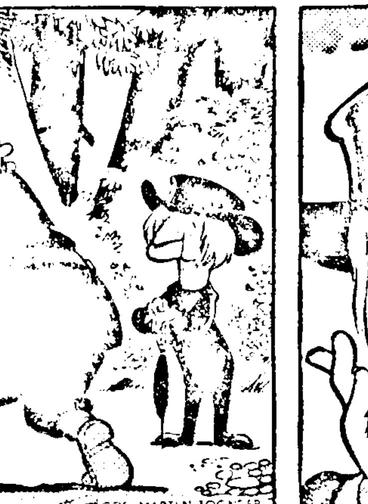
———

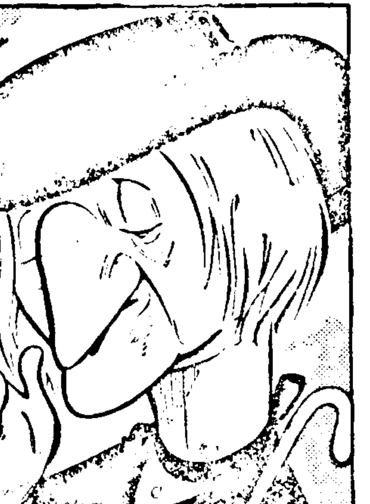
—:—

Bristol. — Te Bristol is een windtunnel in gebruik genomen waarmee de omstandigheden tijdens vluchten op grote hoogte en met snelheden tot drieeneenhalf maal die van het geluid, kunnen worden nagebootst. Deze windtunnel is de eerste van dit soort in Europa.

HEER BOMMEL en de Zwarte Zwadderneel

3139 „Je moest je schamen", snauwde de commissaris. „Steentjes gooien naar een ambtenaar in functie! Geen wonder„ dat de jeugd ontspoort met dergelijke voorbeelden onder de ouderen".

„Maar ik heb geen steentjes gegooid!" riep heer Bommel verontwaardigd. „Ik stond hier te praten met deze heer, zodat mijn hoofd helemaal niet naar steentjes stond. Nietwaar, meneer Kornelisz?"

Zwadke Kornelisz trad nader. Hij groette de commissaris, eerbiedig en wierp toen een onzekere blik op heer Ollie.

‚Ik weet het niet zonet, broeder Olivier", sprak hij met dunne stem. „Deze hooggeplaatste politiebeambte zegt, dat ge hebt gegooid — en dan zal het wel zo zijn. Waar zouden we heen moeten, wanneer we de woorden van het wettig gezag in twijfel trokken?"

„Ach wat, wettig gezag!" riep heer Bommel driftig. „Je weet net zo goed als ik, dat ik niet gegooid heb! Deze Bas zoekt mij, dat is het!"

„Foei", hernam zijn metgezel droevig. „Schaamt ge U niet?
Uw hovaardij zal U ten val brengen. Weest toch nederig, broeder!"
Berust tocht wat ik U bidden mag. Wat baat U Uw opstandigheid?
Uw hoovaardij zal U ten val brengen. Weest toch nederig, broeder!"

„Ik heb genoeg gehoord!" onderbrak de commissaris. „Je bent er bij, Bommel! Ik ga je naam opschrijven en dan zullen we eens zien wat de rechter hiervan zegt! Haar het zal een drukker worden, dát beloof ik je!"

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

71

En nu zat hij daar, in de kaartenkamer van de Virginia, de Canopus was gezonken en hoeveel kinderen, vrouwen en mannen hadden er niet de dood gevonden, verpletterd, verdronken? En de beschuldiging rustte op hem een beschuldiging die de mensen misschien niet openlijk zouden uitspreken, maar die zichzelf verklaarde: de Canopus is gezonken omdat je haar dwars op de golven hebt gebracht en haar weerszees hebt gestuurd om niets! Je hebt je schip verspeeld om niets!

Godde liet zijn handen zakken, hief het hoofd op en keek, zonder hen duidelijk te zien, naar Vox die in zijn leunstoel zijn pijp zat te stoppen — wellicht om zijn gevoelens te verbergen — en naar Dufor, die met zijn zwaar lichaam op een stoel was gaan zitten.

Daarop richtte hij zijn blik op de barometer die aan een paar elastieken heen en weer slingerde — hij had die nog nooit gezien. Waar was hij eigenlijk? O ja, op de Virginia; hij herkende het geluid van het stuurrad in de stuurhut er naast. Aan deze tafel, waarop de kaart lag uitgespreid, had hij als stuurmansleerling, rillende van de kou, zich voorovergebogen om de instructies van de eerste officier in het net te schrijven. Op deze tafel had hij ook zijn sextant neergelegd (mijn sextant ligt ook al op de bodem van de zee), wanneer hij als officier een ster-observatie genomen had. Er heerste stilte, behalve dan het lichte kreunen van het stuurrad, zoals nu. De deksels van de chronometerkasten tussen de kast en de vlaggenkist, stonden open, de chronometers zelf waren niet verplaatst. Hij ging naar de lamp toe, keek door de loupe van de sextant, zijn hand greep de Tafels op de boekenplank — ze waren er nog steeds.

„Vox", riep hij opeens uit. „Gisteravond ben je in de hut van de loods gekomen, hier beneden, je bent voor mijn kooi blijven staan. Wat heb je toen toch gezegd?"

„Dat weet ik niet meer."

„Je woorden hebben me gekweld, niettegenstaande de verdoving waarin dat goedje van Older me had gebracht."

„Waarom......?"

„Je zei: „Het spijt me, ik heb niets voor je kunnen doen. Ik heb passagiers aan boord. Als ik een vrachtschip had gecommandeerd, zou ik geprobeerd hebben je een sleeptros aan te geven."

„Dat is zo, Godde. Je lag half gezonken in die geweldige noordwester storm, de golven beukten je aan stuurboord en sloegen over je heen......" De emotie die Vox onderging bij het oproepen van dit visioen was zo diep dat hij enige warmte in zijn stem legde. „......je slingerde twintig, vijf-en-twintig graden, meer naar bakboord dan naar stuurboord. Ik had je te loevert en heel dichtbij moeten passeren om een kans te hebben met het vuurpijltoestel te bereiken, zelf dwars op de golven en evenveel slingerend als jij. Een nog wat dieper golfdal of een enigszins krachtiger golf, of een beweging van het roer zou voldoende geweest zijn om......"

„Dat weet ik, maar je zei ook: „We hebben het recht niet."

„Neen, ik had niet het recht mijn passagiers aan gevaar bloot te stellen."

„Welnu, dan zullen ze me naroepen, dat ik niet het recht had de Canopus om te gooien, hem dwars op de zee te brengen...... na hetgeen er in het Kanaal en in de Golf van Biskaje was gebeurd. Dat weet je, Dufor heeft het je verteld. Hij heeft je gezegd dat we allen in angst leefden, in afwachting van een ernstig incident. En Charrel had me gevraagd niet te vertrekken. Charrel heeft me ook gesmeekt het zoeken op te geven en ik heb geantwoord: „Er zijn daar mensen die verdrinken." Had ik doof kunnen blijven voor hun roepen? Zeg me dat eens, Vox."

Godde stak met starre, schitterende ogen en met droppels zweet op de slapen, de handen naar zijn kameraad uit.

„Ik meende vijftig, zestig mijl van hen af te zijn en het eerst bij hen te kunnen komen. Zou jij, Vox, in mijn geval niet van je route zijn afgeweken? Die telegrammen waarover je zoëven sprak, zou je die ter zijde geschoven hebben en zou je je reis hebben vervolgd?"

En zonder het antwoord van de kapitein van de Virginia af te wachten, wiens vingers, die weer een pijp stopten, niet zo zeker waren, vervolgde hij: „Had ik toen gelegenheid mijn positie te controleren? En omdat ik maar eenmaal na Gibraltar een observatie had kunnen nemen, omdat de Canopus in de Golf van Biskaje zo „duivels" was gaan slingeren, zou ik daarom de noodseinen van de Marco Polo hebben moeten negeren? Zou jij het hebben gedaan, Vox? Zou Derieu het hebben gedaan? Ik zou mijn leven lang onder de wroeging gebukt zijn gegaan en ik weet niet of die lichter zou zijn geweest dan...... dan wat men me nu zal verwijten."

Vox wist niet welke woorden hij kon uiten om wat kalmte te brengen aan de man die tweemaal zijn medewerker was geweest, die hij achtte, die zijn vriend had kunnen zijn als Vox zelf anders was geweest. Hij wist dat Godde gevoelig was, te gevoelig en zijn toestand was afschuwelijk.

(Wordt vervolgd)

Merkwaardige bidprentjes

XII

Verreweg het kortst van allemaal heeft Mgr. Reijnen dit Vicariaat bestuurd, als opvolger van Mgr. van Ewijk. Zijn loopbaan in de nederlandse Provincie van de Dominikanen en zijn werkzaamheden hier in de Missie deden het hoogste van hem verwachten. In 1863 priester gewijd, was hij in 1867 als novicenmeester en professor in de moraaltheologie. Van 1876 tot 1884 stond hij als Provinciaal aan het hoofd van de nederlandse Provincie van de paters Dominikanen. In 1881 maakte hij kennis met deze Missie als visitator. Hij werkte in Nederland voor het oprichten van parochiële jongensscholen op Curaçao en stelde pogingen in het werk om drie franse paters Montfortanen naar de Missie uit te zenden om een internaat voor jongens op te richten. Drie jaar na het beëindigen van zijn provincialaat werd hij gekozen tot Vicaris Provinciaal in de Missie en hoofd van het klooster te Pietermaai. Op 12 Aug. 1884 scheepte hij zich in en kwam hier aan op de 14de September 1884. In 1885 richtte hij een katholieke jongensschool op te Pietermaai en te Otrobanda. Van de eerste was hij zelf hoofd, hetgeen mogelijk was omdat hij een onderwijsacte bezat; van die van Otrobanda was Mgr. Dr. M. A. Baralt hoofd.

De 19de Mei 1886 was Mgr. van Ewijk gestorven; bij breve van 24 Augustus kreeg pater Reijnen zijn benoeming tot Vicarius Apostolicus van Curaçao en bisschop van Assurië i.p.i., welke waardigheid hij „In Nomine Domini" aanvaardde. De 12de december 1886 werd hij bisschop gewijd in de kerk van Pietermaai door Mgr. Azcátegui, van Caracas. Onder zijn bestuur kwamen de Fraters van Tilburg hier. Op 29 April 1887 lag Mgr. Reijnen al ziek in het hospitaal, de tiende Mei, om twee uur 's morgens, overleed hij reeds, na vijf maanden bisschop geweest te zijn. Men heeft indertijd wel gefluisterd, dat Mgr. op vormreis naar banda'bao vergiftigd zou zijn. Bewijzen hiervoor zijn echter nooit gevonden. De tekst van het bidprentje luidde:

In het misoffer der priesters en in de gebeden der glovigen wordt aanbevolen de ziel van zaliger Zijne doorluchtige hoogwaardigheid Monseigneur

CESLAUS HENRICUS JACOBUS REIJNEN

van de Orde der Predikheren, Bisschop titularis van Assurië en Vicarius Apostolicus van Curaçao

Geboren te Nijmegen 29 Nov. 1836; Geprofest in de Orde v.d. H. Dominicus 14 Nov. 1858;

Priester gewijd 10 Aug. 1863; Werkzaam in het klooster te Huissen tot 10 Mei 1876;

Provinciaal v.d. Holl. Provincie van 10 Mei 1876 tot 10-5-1884; Vicaris Provinciaal v.d. Cur. Missie van 14-9-84 tot 11-10-86; Bisschop geconsacreerd 12 Dec. 1886; Voorzien van de laatste H. Sacramenten overleden te Curaçao 10 Mei 1887;

Steunende op de hulp van God zullen wij voor u een vader zijn. (Woorden van Z.D.H. gesproken bij zijn eerste visitatie)

Heer, ik beminde de luister van uw huis, wees mij daarom genadig. (Ps. 25, 26)

In den hemel zal ik u nuttiger zijn dan op deze aarde. (Woorden van den H. Dominicus) MIJN JEZUS, BARMHARTIGHEID. R.I.P.

M. D. Latour O.P.

Volgens Brits rapport gaat laag levenspeil gepaard aan hoog sterftecijfer

Londen. — Blijkens een rapport van de Britse regering over het verband tussen doodsoorzaak en beroep hebben mensen, die een vrij beroep uitoefenen en werkgevers de kleinste kans om oud te worden.

Ook onder hotel- en caféhouders is het sterftecijfer hoog. Een der voornaamste doodsoorzaken is hier cirrhosis van de lever.

Het rapport heeft betrekking op de mannen van twintig tot 64 jaar, die in de periode van 1949 tot en met 1953 in Engeland en Wales zijn gestorven.

Gewoonlijk wordt een hoog sterftecijfer automatisch verbonden met een lage levensstandaard, aldus het rapport, doch men moet erkennen, dat een hoge levensstandaard zijn eigen gevaren heeft. Zelfmoorden komen het meest voor in de vrije beroepen en onder de ongeschoolde arbeiders. Artsen, advocaten en predikanten zijn gevoelig voor hartkwalen. Er komen onder schrijvers en journalisten eveneens veel gevallen van zelfmoord en hartkwalen voor.

Onder havenarbeiders nam het aantal gevallen van long- en maagkanker met dodelijke afloop toe. In deze groep is ook het sterftecijfer tengevolge van tuberculose hoog.

Boeren en landarbeiders worden over het algemeen oud.

Leden van Liga di Maria houden kindercreche

Oranjestad. Door de goede zorgen van een aantal leden van de Liga di Maria te Sint Nicolaas wordt daar des Zondags in het St. Cecilia gebouw een kindercreche gehouden voor ouders die de Hoogmis willen bijwonen om half negen des morgens en de H. Mis van des middags vijf uur.

Een prachtig initiatief, dat in Sint Nicolaas dankbaar werd ontvangen en ter navolging dient voor de andere parochies.

VAN ARUBAANSE SPORTVELDEN

Oranjestad. — In het kader van het kampioenstennistournooi, georganiseerd door het Lago Sport Park werd gisteren een wedstrijd gespeeld en wel tussen de mixed teams mevrouw Henriquez en A.W. Brokke die de heer en mevrouw H. Ashcraft versloeg met 6-2, 6-2.

Voetbal.

Voor de Koningin Julianabeke versloeg het voetbalteam van Riverplate de Tropicaal Sportclub met 2-1. Riverplate is nu winnaar „D" en komt Donderdag uit tegen Hollandia.

Basketbal

Gisteravond werd op de baan van Caribe een dameswedstrijd basketball gespeeld tussen de teams van Etrella en Victoria. Estrella won met 11-2. De beste scoorster van Estrella was mej. S. Guitierrez, die vier punten maakte. Bij Victoria scoorde mej. L. Tromp beide punten.

Scheidsrechers waren W. d'Arhault en L. Rodriquez, scorekeeper Frank Estrada en Timekeeper Frere Theodorus.

Aruba Juniors won reglementair. daar Estrella niet was opgekomen.

Tamara Toumanova naar Aruba

Oranjestad. — Zes jaar lang is de Kunstkring bezig geweest om de wereldberoemde Russische ballerina Toumanova naar Aruba te krijgen, en nu gelukkig met succes. Tamara Toumanova is een der grootste ballerina's van deze eeuw, en treedt regelmatig op (met haar partner Wladimir Oukhtomsky) in de belangrijke steden van Europa en Amerika. Regelmatig danst zij ook in Caracas, waar zij avond aan avond volle zalen trekt. Het honorarium van Tamara Toumanova is zo hoog, dat de entreeprijs in Caracas tussen de 40 en 100 bolivars ligt. De Kunstkring weet, dat er voor ballet grote belangstelling bestaat, en dat dus op een vol De Veer gerekend kan worden. Daarom is het mogelijk deze beroemde ballerina naar Aruba te krijgen. De entreeprijs zal ƒ 7,— zijn, en voor kinderen ƒ 3,—.

Tamara Toumanova vult met haar programma een hele avond, afwisselend solo-dans, en samen met haar partner, afgewisseld met een enkele solo van Wladimir Oukhtomsky.

Het programma zal nog nader aangekondigd worden, maar zal in ieder geval twee dansen uit het Notenkraker Ballet van Tschaikowsky, en „L'Oiseau de Feu" van Chopin omvatten.

Het optreden van Tamara Toumanova zal zijn op 1 mei as. en zal dus een waardig sluitstuk zijn van de twee feestdagen (30 april en 1 mei). De Veer-theater stelde weer geheel belangeloos haar theater beschikbaar voor dit belangrijke evenement.

„Nos cu nos" geeft drie uitvoeringen op Noord

Oranjestad. — In verband met de overweldigend grote belangstelling voor de revue van de Grupo Artistico van Santa Cruz, zullen op Noord niet twee, maar drie uitvoeringen worden gegeven en wel op heden om half acht voor volwassenen, zaterdagmiddag 16 uur voor de kinderen en zondagavond half acht nog weer een voorstelling voor volwassenen.

Men kan, voor zover ze nog voorradig zijn, kaarten kopen op de pastorie van Noord en bij de Zusters.

DE WATERMETER

Oranjestad. — De totale watervoorraad van Aruba was gisteren nog slechts 11650 ton, nadat de dag tevoren 550 ton meer was gebruikt dan geproduceerd.

Uit het politierapport

Oranjestad. — Aan de politiewacht te San Nicolas werd een gevonden etui bezorgd met sleutels. Men had het voorwerp ter hoogte van La Esperanza op Poz Chiquito gevonden.

De heer F. V. Boots verloor zijn rijbewijs.

Op het kruispunt Juliana- en Irenestraten vond een aanrijding plaats als gevolg van het door een der chauffeurs niet verlenen van de voorgeschreven voorrang. De schade beliep in totaal ongeveer ƒ 500,—.

Op Cura Cabai kwam een postduif aanvliegen, gemerkt S. 56, Curaçao 139.

De LAGO-LEC onderhandelingen

(Vervolg van pag. 1)

sonen, die werden overgeplaatst en daarmede gedegradeerd, weer in hun oude funkties kunnen worden hersteld. Toen de direktie niet akkoord ging met een veertig urige werkweek, werd door LEC voorgesteld om te komen tot een 6% algemene loonsverhoging. Ook dit voorstel werd door de direktie afgewezen met de eenvoudige mededeling, dat het niet gerechtvaardigd was.

Dit direktie-antwoord was echter om vele redenen niet aanvaardbaar. Zo overwoog de LEC, dat sinds 1950 de direktie van Lago luidkeels heeft gereclameerd, dat de zaken slecht gaan, maar terwijl het „zo slecht" ging, kon ieder jaar meer winst worden uitgekeerd.

Zo is het bekend, dat de „bijdragen" (winst) van 1957 aanzienlijk groter was dan die van 1956, welke tot toen bekend stond als de beste uit de geschiedenis van Lago.

Zouden nu de arbeiders, wier arbeid werd geëxploiteerd om deze fantastische „bijdragen" te bereiken, een recht hebben op een redelijk en rechtvaardig deel daarvan?

Er wordt ook gezegd, dat twee miljoen dollar werd gevoegd bij het reeds overvoorziene pensioenfonds, waardoor het in totaal 33 miljoen werd. Indien alle werknemers vandaag de dag zouden worden ontslagen, dan zou dat betekenen, dat dit fonds onuitputtelijk zou zijn, op basis van de wijze, waarop thans de pensioentrekkers worden behandeld.

Zou daarom niet een deel van deze twee miljoen dollar kunnen worden gebruikt om de verzoeken van LEC in te willigen?

Wat betreft de stelling, dat Lago te veel personeel heeft, merken wij op, dat dit waar kan zijn, maar herhaalde malen werden voorstellen gedaan aan de direktie, welke aan deze „overbezetting een einde zou maken, bijvoorbeeld bij het Industrial Relations Department, waar men les divisie-hoofden voor drie divisies heeft, waarvan er een praktisch niet meer functioneert (training). Bij General Services waar men tegenwoordig meer supervisors heeft, nu er vijfhonderd werknemers zijn, dan in de dagen toen men daar meer dan 1000 arbeiders had. Bij Mechanical en Process, waar men de zg. technische diensten heeft, waarvan er een is: het toezicht op de W.C.'s.

Lago heeft altijd kunnen concurreren en zal dat altijd kunnen doen. Daarvoor dient men Lago te complimenteren, maar men kan concurrerend blijven op vele manieren. Men kan bijvoorbeeld de clubs en gehoorzalen, scholen en theaters afschaffen, die nu in stand worden gehouden voor een enkele groep werknemers. Dat deed men immers ook met die (instellingen) voor de lokale groepen (van werknemers). Men zou ook de overbelaste dollar-betaalrekening kunnen verlagen.

Aruba mag dan geen grondstoffen leveren, maar daartegen biedt het aan efficiëncy bij de bedrijfsvoering. Men moet ook niet vergeten, dat het een „hemel" is voor de boekhouders.

Mogelijk is het ook wel goed om er op te wijzen, dat het New Yorkse kantoor van Standard Oil (N.J.) slechts 35 uur per week werkt en dat de raffinaderijen elders 40 uur werken.

Lago heeft een trots rekord ten aanzien van de betaling.... maar Lago heeft terzelfder tijd een schandalig rekord ten aanzien van de exploitatie van arbeiders, die een vergelijking met de prestaties van anderen, waar dan ook, glansrijk kunnen doorstaan.

Men moet oppassen met de persberichten, die gereed worden gemaakt door die leden van de direktie, die niet aanzitten bij het overleg met de LEC. Men moet die berichten lezen met een korreltje zout, omdat sommige ervan voorbeelden zijn van een scheve voorstelling van zaken."

Aldus het hoofdartikel in LEC-news van gisteren.

Stand van zaken bij het LAGO — LEC overleg

Oranjestad. — De besprekingen houden zich bezig met het aangaan van een nieuwe arbeidsovereenkomst. LEC had aanvankelijk een veertigurige werkweek gevraagd, maar toen het duidelijk werd, dat de direktie hier niet op in zou gaan, werd een eis ingesteld tot algemene loonsverhoging van 6%.

Nadat het overleg aanvankelijk was vastgelopen en de LEC de mening poneerde dat nog slechts een machtsmiddel, bijv. een staking, kans op succes had, kwam er een officiële brief van de direktie, waarin naar voren werd gebracht, dat Lago nog altijd tot een voortzetten van het overleg bereid was.

Als gevolg van deze verklaring kwam men maandag 14 april weer bijeen.

De LEC voorzitter deelde toen mede, dat de LEC ernstig hoopt dat men een redelijke regeling zou weten te vinden.

Verder deelde de voorzitter mee, dat men, gezien de bezwaren van de direktie zou afzien van een bespreking van een veertigurige werkweek en thans het voorstel handhaafde tot een algemene loonsverhoging van 6%.

Verder handhaafde de LEC haar standpunt ten aanzien van andere punten uit de nieuwe arbeidsovereenkomst en haar eis, dat hetgeen reeds bereikt werd, blijft gehandhaafd, nu de besprekingen worden hervat.

Daarna verzocht de direktie tijd om de voorstellen nader uit te werken, met de belofte direkt te zullen mededelen wanneer men het antwoord gereed heeft.

Het wachten is nu dus op het antwoord van de direktie.

Antilliaans toeristenbureau in Venezuela deed goed werk

Veel aandacht besteed aan organisatie van excursies naar ABC-eilanden

Caracas. — Viajes Venezuela, de Venezolaanse onderneming in Caracas, die als Toeristen- en Informatiebureau van de Nederlandse Antillen optreedt, heeft gedurende het afgelopen jaar zeer veel werk verzet om het aantrekken van toeristen uit Venezuela ten behoeve der N.A. te bevorderen.

Hieronder volgt een kort overzicht van de activiteiten van Viajes Venezuela.

Propaganda

De propaganda over de Nederlandse Antillen door middel van de plaatselijke nieuwsbladen vond gestadig voortgang. In overleg met Publica C.A. werd een plan opgesteld voor het voeren van propaganda in de nieuwsbladen en tijdschriften gedurende de tweede helft van 1957. Met dezelfde Publica C.A. werd op verzoek van de Arubaanse Toeristencommissie ook een raming opgesteld voor de publiciteit van het in aanbouw zijnde Caribbean Hotel, op Aruba.

Alle inlichtingen verkregen over de A.B.C.-eilanden die van belang zouden kunnen zijn voor het Venezolaanse publiek werden aan de plaatselijke pers doorgegeven. Uit Aruba werden 1500 briefkaarten van het nieuwe Aruba Caribbean Hotel ontvangen, die volgens afspraak verspreid werden onder de aandeelhouders van het Hotel in Venezuela en voorts onder de verschillende Reisbureaux en de leden van de Caracas Country Club.

Met de Venezolaans-Duitse Kamer van Koophandel is overeenstemming bereikt over de verspreiding van 600 folders van Aruba en Curacao samen met het jaarlijks bulletin. Met verschillende nieuws- en weekbladen werd een contract getekend voor het organiseren van een wedstrijd onder het motto „Vacaciones Gratis": De winnaar van deze wedstrijd krijgt als prijs twee rond-trip biljetten en een vierdaagse vrij verblijf in een Hotel op een van de A.B.C.-eilanden. Aan deze wedstrijd is grote bekendheid gegeven in de plaatselijke nieuwsbladen en speciaal in de weekbladen „Elite", „Paginas" en „Venezuela Grafica" en tevens ook door middel van radio en televisie. Deze publiciteitscampagne heeft reeds goede resultaten opgeleverd. De eerste winnaar koos hotel Basiruti uit voor zijn verblijf.

Maandelijks worden folders van de Nederlandse Antillen verspreid onder de 52 belangrijkste Reisbureaux en vertegenwoordigers van de Luchtvaartmaatschappijen in het westen van Venezuela, vergezeld van een circulaire met algemene voorlichting over de eilanden.

Teneinde de propaganda-actie in Westelijk Venezuela te voltooien is de Public Relations-man, de Heer Roberto Olivo, naar de Staten Tachira, Barinas, en Trujillo gereisd om daar autoriteiten en vooraanstaande personen uit de locale gemeenschap en uit de kringen van Reisbureaux en vertegenwoordigers van luchtvaartmaatschappijen te bezoeken.

Als resultaat hiervan werden naar 340 adressen van belangrijke personen een circulaire verzonden samen met propaganda-materiaal over de A.B.C.-eilanden. Aan elk Reisbureau is een affiche gestuurd met het Zeebad Hotel te Bonaire. Gedurende 4 maanden is de maquette van het Aruba Caribbean Hotel in de reclame-ruit tentoongesteld geweest.

Inlichtingen

Dank zij bovengenoemde mededelingen en propaganda wenden dagelijks meer en meer mensen zich tot het Bureau voor inlichtingen over de Nederlandse Antillen. Reisbureaux die moeilijkheden hebben over b.v. hotelreserveringen, het niveau der prijzen en overmaking van geld in de Nederlandse Antillen krijgen van het Bureau de nodige inlichtingen. Dat de belangstelling van het publiek voor de Nederlandse Antillen voortdurend toeneemt, blijkt uit de grote hoeveelheid aanvragen voor inlichtingen. Gedurende 6 maanden zijn niet minder dan 124 aanvragen beantwoord. Het Bureau heeft ook inlichtingen verstrekt over de mogelijkheden van aankoop van aandelen van het Hotel Curacao Intercontinental en het Aruba Caribbean Hotel.

Organisatie van excursies

Het Bureau heeft altijd veel aandacht besteed aan de organisatie van excursies naar de A.B.C.-eilanden teneinde het Venezolaanse publiek bekend te maken met deze eilanden en hun natuurschoon. In dit verband werd in 1957 gedurende de „Goede Week" een excursie georganiseerd naar deze drie eilanden, voorafgegaan door een intensieve propaganda. Ongelukkigerwijze konden geen reserveringen worden verkregen in de Hotels van Curacao, terwijl voor Aruba er slechts 8 deelnemrs waren, die in individueel verband gingen.

Naar Bonaire vertrok een chartervliegtuig en de excursisten keerden voldaan terug van hun trip.

Contact met officielt instellingen.

Het Bureau heeft voortdurend besprekingen gevoerd met de Venezolaanse autoriteiten, teneinde een vereenvoudiging te verkrijgen van de formaliteiten die nodig zijn bij de uitwisseling van toeristen tussen Venezuela en de Nederlandse Antillen.

Aan de Nederlandse Ambassadeur in Caracas zijn reeds verschillende diensten bewezen op voorlichtingsgebied.

Bewezen diensten

Ter gelegenheid van de reis naar Caracas van de Gezaghebber van Bonaire werd door het Bureau een diner georganiseerd welke werd bijgewoond door verslaggevers van de locale pers zodat de Gezaghebber de gelegenheid had zijn ideeën kenbaar te maken.

Verschillende overheidspersonen uit de Nederlandse Antillen die Caracas hebben bezocht werden door het Bureau bijgestaan. Het Bureau ontving ook bezoek van de heer Norman Chumaceiro en Willem McKinnon en bood hen alle medewerking aan bij het bevorderen der publiciteit over het nieuwe Hotel Curacao Intercontinental. Er is ook bijstand verleend aan verschillende belangrijke personen op aanbeveling van de autoriteiten van de Nederlandse Antillen.

Contact met de West-Indische toeristencommissie

Naast het permanente contact door middel van correspondentie, welke wij met het West-Indische Toeristencommissie onderhouden, bracht Manager, Dr. E. Kauser een bezoek aan Curacao en Aruba teneinde de samenwerking en dienst-verlening beter te coördineren.

Conclusie

Het lijdt geen twijfel dat de activiteiten van het Bureau ertoe geleid hebben dat het Venezolaanse publiek meer geïnteresseerd werd in de Nederlandse Antillen.

Don Bosco-fair werd groot sukses

Oranjestad. — Ook de tweede fair, welke onlangs werd gehouden ten bate van het Don Bosco werk te Sint Nicolaas werd een groot succes. Van de Heer Mathias Vrolijk vernemen wij dat de netto winst f. 11000.— bedroeg. Een fraai succes dat de actieve organisatoren, onder de bezielende leiding van de freres ten volle hebben verdiend. Men heeft het welslagen verder in belangrijke mate te danken aan de spontane medewerking, die men van vele zijden, als de Welmar, Lago, D.O.W., de Zusters van Fatima en de handelaren, kreeg.

Intussen zijn hiermee de schulden welke men voor de bouw van de fraaie, doelmatige club moest maken, nog niet betaald. Er zijn echter nog enige loterijen aan de gang en zodoende koopt men toch dicht bij het gestelde doel te komen.

Nu moeten er nog wegen worden gevonden om de club te meubileren en van de nodige spelen te voorzien.

Ook hierin zal men zeker slagen, gezien het enthousiastme van heel Sint Nicolaas voor het jeugdwerk van de Don Boscoclub.

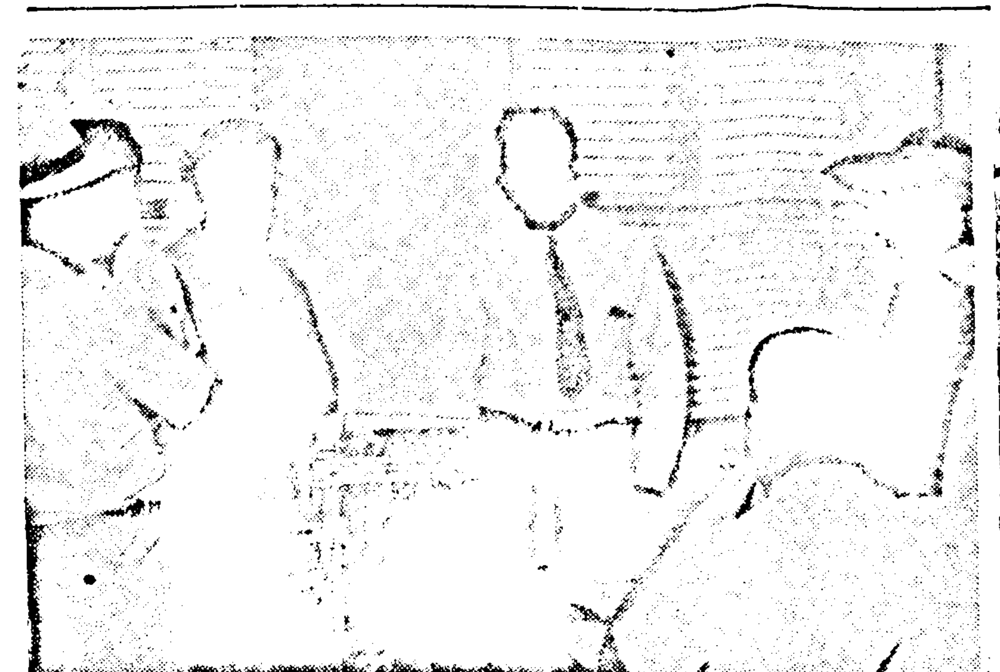
De biljartcompetitie

Oranjestad. — De voortgezette wedstrijdenreeks om het persoonlijk biljart kampioenschap gaven de volgende resultaten te zien: Cholang Jacobs versloeg Inocencio Farro 150-142, Mario Bislick versloeg H. Donk 150-135, Federico Osorio versloeg Vicente Henriquez 150-64, Inocencio Farro versloeg Elio Tromp 150-106, en Federico Osorio won bij default van E. Wijnaldum.

Goede ideeën schaars

Oranjestad. — Gedurende de maand maart werd door ambtenaren een viertal „ideeen" in de daartoe bestemde bussen gedeponeerd.

Drie van de plannetjes kwamen niet voor beloning in aanmerking, een vierde wordt door de commissie nader onderzocht. Verder werden gedurende de verslagmaand nog drie ideeen, die nog in behandeling waren, afgewezen.

Oranjestad. — Op het havenkantoor is men begonnen met de uitreiking van de gratis pakketten noodseinmiddelen aan vissers en zeezeilers. De belangstelling hiervoor was de eerste middag al bijzonder groot. Niet minder dan 52 pakketten vonden hun weg naar de gebruikers, die er een dankbaar gebruik van zullen maken, als het nodig is.

—:—

Melbourne. — De Australische Senator Mc Manus heeft er bij de regering op aangedrongen, meer ongetrouwde vrouwelijke emigranten toe te laten, omdat er onder de emigranten te weinig vrouwen zijn.

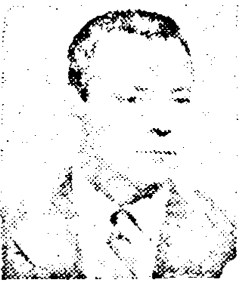
Curaçaose voetbalploeg heden naar EUROPA vertrokken

Voetbalexperts op Antillen zien resultaten van Europese ontmoetingen niet optimistisch tegemoet

Willemstad. — Hedenmiddag omstreeks half een is het Curaçaose nationale voetbalelftal naar Europa vertrokken. Een rechtstreekse vlucht, met stopplaatsen te Bermuda, Lissabon en Brussel, voert de Curaçaose ploeg naar Amsterdam, alwaar zij morgen, 19 april, aankomen. De Europa — toernée duurt tot eind mei.

Op deze trip wordt Curaçao vertegenwoordigd door de navolgende spelers (tussen haakjes de leeftijd): Eugenio Bernardina (26), Carlos Comenencia (18), Wilhelm Canword (24), Eugenio da Costa Gomes (25), Wilfrid de Lanoi (29), Ronald de Lanooi (24), Hubert Daal 25), Francismo Gomez (24), Ergilio Hato (31), Erno Jansen (23), Hubert Janzen (18), Pedro Matrona (30), Ronald Martel (18), Edgar Meulens (20), Alfred Petronella (24), Eusebio Pinedo (32), Victor Polinet (18), Valentin Poulina (23), Hubert Schoop (24), Romualdo Valerian (20), Edmundo Vlinder (32). (De gemiddelde leeftijd van de spelers is 24,2 jaar.)

Verder maken nog trainer Roberto Saul Aballay, masseur Enrique

Trainer Aballay
.... zware taak ....

Coffie en Johnny Vrutaal de reis mede. De groep staat onder leiding van C.V.B.-voorzitter Mordy Maduro.

Op 23 april speelt het Curaçaos elftal in het Feijenoord-stadion te Rotterdam tegen het Nederlands elftal. Deze wedstrijd zal omstreeks 14.30 uur (Cur. tijd) alhier te beluisteren zijn.

Op 25 april reist de ploeg met de bus (of per trein) van Amsterdam via Bazel naar Montbéliard, alwaar op **27 april de ontmoeting tegen Sochaux** plaats vindt. Hierna zal er nog een wedstrijd in Noord-West-Frankrijk gespeeld worden tegen een later te bepalen tegenstander.

Op 7 mei bevinden de Curaçaose spelers zich in West-Duitsland. In Düsseldorf of in Hannover zullen zij tegen het nationale amateurselftal van West-Duitsland aantreden.

In Kopenhagen wordt er dan **op 14 mei tegen het Deense nationale elftal** gespeeld en **op 20 mei in Noorwegen tegen een team van de stad Oslo.**

De wedstrijden in Europa vermelden dus volgens bovenstaand program twee landenwedstrijden (tegen Nederland en Denemarken) en één semi-landenwedstrijd, namelijk tegen de Westduitse amateursploeg. De overige ontmoetingen zijn tegen Europese clubs. Deze clubwedstrijden speelt het Curaçaose elftal onder de naam „Willemstad".

Er zullen in Europa echter meer wedstrijden worden gespeeld dan hierboven bekend werd gemaakt. Een en ander kan evenwel pas na aankomst in Europa worden geregeld.

Op Curaçao staat men over het algemeen niet al te optimistisch voor wat de uitslagen van de wedstrijden betreft. Op de schouders van trainer Aballay rust dan ook een uiterst zware taak. Doch ook de spelers zelf staan uiteraard voor enkele zware opgaven geplaatst. Een groot enthousiasme en een vastberaden wil om te winnen zijn vaak oorzaken geweest, waarom vele sterke tegenstanders het tegen Curaçao hebben moeten afleggen. In hoeverre dit enthousiasme en deze wil tot winnen sukses zal afwerpen tegen de Europese tegenstanders, zal moeten worden afgewacht. Er wordt verder nog gehoopt, dat de Curaçaose „goodwill-missie" door haar gedrag in en buiten het veld de naam van ons klein eiland zal weten hoog te houden. Want ook door een sportieve houding en goed gedrag is er een overwinning te behalen!

Benauwde 12—11 zege van CHICAGO op SANTA ROSA INDIANS

Willemstad. — In een wedstrijd, die meetelde voor het AA-kampioenschap, kwamen Chicago en Santa Rosa Indians gisteravond in het Rifstadion tegen elkaar uit. Chicago behaalde een kleine en benauwde 12—11 zege.

Pitcher Arturo Ayubi van Santa Rosa, wierp een goede partij op. Zijn medespelers lieten hem evenwel jammerlijk in de steek en begingen negen errors, die uiteindelijk de oorzaak waren van het verlies van de Indians. Weer bleek gisteren, dat Santa Rosa aan bat zeer gevaarlijk is, doch dat haar verdediging veel te wensen overlaat.

Chicago, dat gedacht had een gemakkelijke overwinning te zullen boeken, heeft tot en met de laatste out hard voor de zege moeten werken. Vier pitchers, t.w. Henriquez, Faneyten, F. Obispo en Randt, waren er nodig om de Indian-aanval tot staan te brengen.

Santa Rosa had veertien hits, tweemaal zoveel als hun tegenstanders. Van de veertien S.R.-hits waren acht singles, drie doubles (twee van V. Elhage) en drie triples (twee van Romeo Daou). Victor Elhage, die gisteren het eerste honk waarnam, had vier hits in vier officiële keren aan bat.

Slechts in twee innings stond Ayubi aan Chicago hits toe. In de vierde inning brachten vijf hits en vijf errors acht Chicago-runs op het scorebord. In de achtste inning zorgden twee walks een deadball en twee singles voor de laatste twee Chicago-runs. Ook in de zeven inning scoorden de Chicago-jongens, zonder echter een hit te slaan. Het waren verdedigingsfouten, die Santa Rosa duur kwamen te staan.

Ofschoon Santa Rosa in de negende inning nog sterk kwam opzetten en twee runs scoorden, waardoor ze de achterstand tot 12—11 verkleinden, gelukte het hen niet gelijk te maken.

Francisco Obispo was de winnende pitcher. De boxe-score was als volgt:

		runs	hits	err.
Santa Rosa	300 030 302	11	14	9
Chicago	000 800 22-	12	7	2

De stand in de AA-competitie na de wedstrijd van gisteravond:

		gew.	verl.	acht.
1.	(Pampero	3	0	—
	(Chicago	3	0	—
3	Lucky Strike	1	1	1½
4.	Three Horses	1	2	2
5.	Unidos	0	2	2½
6.	Santa Rosa ..	0	3	3

Overal, waar dit jaar het Paasfeest werd gevierd, werden de eieren weer geschilderd, uitgedeeld, verborgen en opgezocht. In een instituut voor spastische kinderen te München hielpen de padvinders een handje mede tot grote vreugde van de misdeelde kleintjes.

Baseball gedurende het weekeinde

Willemstad. — Op zondagmorgen aanstaande wordt in het Rifstadion de semi-finale van het Juliana-toernooi gespeeld tussen Three Horses en Pampero. Na deze ontmoeting vinden, eveneens in het Stadion, twee wedstrijden van de A-klasse competitie plaats. Eerst komen Rocket en Sithoc tegen elkaar uit, waarna Deportivo Venezuela en P.S.V. elkaar zullen bekampen.

Op het Suffisant-terrein spelen Suffisant Boys en Jong Curacao tegen elkaar. Deze wedstrijd begint om 15.00 uur.

De reducties op vliegdiensten over Noord-Atlantische routes

Schiphol. — Ook in de nieuwe goedkope klasse, de zg. „economy"-klasse, die de KLM en 15 andere luchtvaartmaatschappijen over de Noordatlantische routes op 1 april jl. hebben ingevoerd, zal reizen in gezinsverband tegen een gereduceerd tarief mogelijk worden gemaakt in de andere klassen der luchtvaartmaatschappijen. De reducties gelden uitsluitend voor het winterseizoen 1958/59 en wel van 15 oktober as. tot en met 31 maart 1959. Het hoofd van het gezin betaalt de volle prijs. Elk lid van het gezin na „pa" krijgt een reductie van ongeveer 36 procent voor een biljet naar New York enkele reis goedkope klasse en ongeveer 30 procent op de prijs van het retourbiljet.

Deze reductie wordt voor het familietarief, in dezelfde periode uiteraard, ook gegeven voor de „economy"-klasse op de lijn Amsterdam—Montreal en terug.

Verder wordt een reductie verleend van veertig procent voor emigranten, indien zij een biljet nemen voor de goedkope klasse.

New Delhi. — Premier Nehroe van India zal waarschijnlijk in het komende najaar een bezoek brengen aan Tibet. Hij heeft hiertoe een uitnodiging ontvangen van de regering van communistisch China.

Staten Nederlandse Antillen

(Vervolg van pag. 2)

melijk was overdreven. Zelfs het verzenden van visitekaartjes, hetgeen vroeger door typisten ter secretarie gebeurde, was thans tot de werkzaamheden van de RVD gebracht. Spreker haalde een gezegde aan, naar hij meende van Huizinga, dat voorlichting het midden houdt tussen inlichting en oplichting.

Spreker richtte een felle aanval op de Heer Braam wiens rede vol persoonlijke aantijgingen hij beneden peil vond. De Heer Braam had gezegd dat de Wit coûte-quecoûte moest verdwijnen. „Ook met Gestapo-methoden", vraagt de Heer Dip.

Vervolgens kwam de Heer van der Hoeven aan het woord die zeide dat hij slechts woorden en nog eens woorden had gehoord. Men moest de naakte feiten bekijken en dan zou men zien dat de bezwaren van de Heer van der Hoeven niet waren weerlegd.

Voor het optreden van de Heer Braam had spreker de sterkste afkeuring. Deze heeft een gentlemen-agreement indertijd door enkele statenleden aangegaan met betrekking tot de opneming van bepaalde waarborgen voor de rechtszekerheid in het statuut voor hun medewerking daaraan gestelde voorwaarden aan de regering-da Costa Gomez gesteld, niet openbaar te maken indien aan die voorwaarden werd tegemoet getreden, geschonden, door zonder de Heer van der Hoeven die er indertijd ook bij betrokken was hierin te kennen.

Spreker noemde dit een „smerige streek". Hij bood aan de Heer Da Costa Gomez zijn verontschuldiging aan voor deze woordbreuk van de Heer Braam.

Voorts noemde de Heer van der Hoeven de aanval van de Heer Braam op mensen die zich in deze vergadering zich niet konden verdedigen: schunnig.

De Heer Römer zegt dat de cijfers die hij gaf betreffende de werkloosheid van de regering zelf afkomstig waren. Spreker zei dat Minister Kroon had geschermd met Benelux en Euromarkt, met verffabriek en suikerfabriek. Dingen die allemaal onzeker zijn.

Wat de bouw van de nieuwe plant op Aruba die aan 450 mensen werk zou geven betreft, vraagt spreker of de minister vergeet dat wanneer deze volledig geautomatiseerde plant klaar was, niet alleen de arbeiders die haar bouwden, maar ook nog 30 anderen naar huis konden gaan.

Spreker haalt een Spaans spreekwoord aan: „Als de wijze afkeurt: slecht; doch als de dwaas goedkeurt: erger."

Gezagscrisis bevestigd

De Heer **Debrot** zegt dat hij in de eerste ronde gesteld had dat ons land een gezagscrisis ondergaat. Hetgeen door de Minister van Justitie was gezegd heeft dit bevestigd. Ook door wat de Heer Erasmus had gezegd: Er is geen vertrouwen in de rechterlijke macht. En door de Heer Booi: Op onderwijsgebied doen de eilanden wat zij willen.

Voorts is het spreker opgevallen dat als de oppositie met een constructieve vraag komt men doet alsof met het in Keulen hoort donderen. Zo had hij indertijd voorgesteld: een ministerie voor inter-insulaire zaken. Dit werd afgewimpeld als te zijn tegen de autonomie. Maar nu een lid van de regeringspartijen ermee is gekomen zegt men: een verdienstelijk voorstel, getuigend van inzicht en opvatting.

Het verwijt aan de „Amigoe" gericht wijst spreker terug naar het regeringsblad „La Prensa" waar dezelfde middag in 20 punt letters een kop stond: „Erasmus: Op de Antillen heerst geen vertrouwen in de rechters".

Spreker had gesproken over het spook der werkloosheid. Het is jammer, dat dit spook een werkelijk spook is.

Spreker wil weten of de regering van plan is een onderzoek in te stellen naar het verdwijnen van de flamingo's op Bonaire tengevolge van het zeer laag vliegen over dit eiland van buitenlandse straaljagers.

Voorts noemde spreker het een grofheid van de heer Geerman om hetgeen uit volle liefde en ongevraagd indertijd door Sanoc en Sanoa voor het door oorlogsgetroffen Nederland te doen: bedelen door Nederland te noemen.

Spreker wilde besluiten met een vergelijking: Hitler sprak over democratie; Stalin sprak over vrijheid van godsdienst; de heer Geerman spreekt over beginselvastheid."

Voorts legde spreker een verklaring af over de aanvallen op de rechterlijke macht, die elders in dit blad is afgedrukt.

De opmerkingen van de heer Lopes in deze tweede ronde waren nagenoeg gelijk aan wat hij in de eerste ronde sprak. Ook hij was met verschillende antwoorden van de ministers niet tevreden.

De heer **Finck** antwoordde op een verwijt van de heer Dip, dat hij niet gezegd had, dat de heer Jonckheer voor het Statuut gezorgd had; alleen dat hij het was wezen halen. De heer Werleman heeft als lid van de Eilandsraad alle kans gehad om werkloosheid tegen te gaan, doch hij en de zijnen in de eilandsraad van Aruba alle constructieve voorstellen hebben tegen gewerkt. Van de Britse consul zeide spreker, dat hij samenspant met koloniale elementen; men moest in Londen eens weten wat deze man uitspookt. Spreker is ervan overtuigd, dat de heren Voges en Van der Hoeven niet zullen terugkomen in de volgende Staten. Vandaar dat zij het zo bont gemaakt hebben. Spreker zeide te hopen de heer Voges gedurende de komende zittingsperiode af en toe op de publieke tribune te zien.

De heer **Abbad** drong er op aan maatregelen te nemen om de ziekteregeling weer gezond te maken. Voorts had hij gehoord van tenminste twee gevallen, warbij douane-ambtenaren aan boord van schepen waren gemolesteerd. Hij vraagt een onderzoek.

De heer Da Costa Gomez komt thans met een motie van orde. Hij zegt, dat, aangezien er nagenoeg geen belangstelling meer is voor hetgeen behandeld wordt, aangezien zowel aan de regeringstafel als in de zaal weinig leden meer aanwezig zijn, het beter is de vergadering uit te stellen. Iedereen is uitgeput, er is ontreddering.

De voorzitter zegt, dat het hem spijt, maar dat dit niet gaat.

De heer Da Costa Gomez verzoekt zijn motie in stemming te brengen. De motie wordt verworpen met 14 stemmen tegen.

Ook een motie van de heer Lopes om de vergadering tot twee uur te schorsen wordt verworpen met 12 stemmen tegen.

De heer **Voges** aan het woord komende, zegt, dat het hem kwalijk is genomen, dat er gesproken is over de zaak Croes. Spreker had gemeend, dat aangezien dit een zaak is, die zozeer besproken was in alle kranten en zozeer de gemoederen had beroerd, hij meende er de **zakelijke** kant ervan en alles wat erbij gehaald was, in deze vergadering wel te mogen bespreken. Indien iemand zich gekrenkt gevoelt, laat hij dan beseffen, dat het nimmer sprekers bedoeling was om iemand **persoonlijk** te krenken. Indien de oppositie was benaderd met het verzoek deze zaak absoluut niet te bespreken, was hieraan zeker gevolg gegeven.

De voorzitter meent iets te moeten recht zetten. Er was ook overeengekomen om de rechterlijke macht niet in de besprekingen te betrekken. Doch een lid van de oppositie is over aanvallen op de rechterlijke macht begonnen te spreken, zodat de voorzitter dit toen ook aan anderen niet kon beletten.

De heer Braam zegt, dat de „Amigoe" verdraaid had weergegeven, wat hij had gezegd over de zaak De Wit. Dit blad had gezegd, dat spreker betoogd zou hebben, dat wat ook de beslissing van de rijksregeling zou zijn, De Wit uitgezet zou worden. Spreker had dit niet gezegd en zou de „Amigoe" verzoeken dit te rectificeren. De woorden van spreker waren: „WELKE VERTRAGING OOK IN DE UITEINDELIJKE UITVOERING VAN DE REGERINGSBESLISSING ZAL WORDEN TEWEEG GEBRACHT, EEN DING STAAT BIJ ONS EN BIJ DE MEERDERHEID VAN DE BEVOLKING VAST: DAT DE BESLISSING ZAL WORDEN UITGEVOERD".

Spreker zegt, dat de heer Dip hem heeft aangevallen, maar hij vindt, dat de heer Dip een clown is en een slechte op de koop toe.

Toen hij de heer Van der Hoeven tegen hem hoorde betogen, was hem de spreuk te binnen gevallen: Iedere ezel hoort zichzelf graag balken. Spreker had in de roos geschoten en daarom waren zijn woorden had aangekomen. „Oog om oog, tand om tand", zegt spreker. Hij had een gentlemen's agreement geschonden; doch wat had de heer Van Romondt van de C.O.P. gedaan? Hij had bij zijn aftreden een persconferentie bij elkaar geroepen om te vertellen wat in de Raad van Ministers was besproken en heeft alzo zijn eed geschonden. Dat noemt spreker evenzeer een smerige streek. Spreker eindigt met te zeggen: „Onze tijd is nog niet verstreken!"

Vervolgens krijgt de heer **Da Costa Gomez** het woord en zegt, dat de regering niet al zijn vragen heeft beantwoord. Zijn spreektijd was dus nog niet begonnen. De voorzitter zegt dat de ministers alle genoteerde vragen hebben beantwoord. Een zeer belangrijke vraag was volgens de heer Da Costa Gomez niet beantwoord, nl. sprekers vraag: „Waarom bevatte het uitzettingsbevel de redenen van uitzetting niet?" Spreker wil gaarne aan de minister nog de gelegenheid geven deze vraag te beantwoorden, want van dit antwoord hangt zijn verder betoog af.

Na een ogenblik stilte in de zaal staat de Minister van Justitie op en vraagt: „Zijn er misschien meer vragen, die niet beantwoord zijn, voordat dit vraag en antwoord spel begint?"

De Voorzitter zegt dat het voorstel van de Heer Da Costa Gomez een gewoon voorstel is. De Ministers hebben zoveel mogelijke alle vragen beantwoord.

De Heer **Braam** staat op en zegt tegen de gang van zaken te protesteren, doch de Voorzitter gebaart hem te gaan zitten.

De Heer Da Costa Gomez: Is het niet billijk en juist, dat de regering alsnog in de gelegenheid gesteld wordt deze vraag te beantwoorden? Waarom weigert U ook de regering dit privilege?

De Voorzitter: Ik meen dat de regering op Uw vraag dit geantwoord heeft, dat in een beschikking nooit redenen vermeld worden.

De Heer da Costa Gomez: In talrijke beschikkingen worden we redenen vermeld.

De Voorzitter: Ik wens niet af te wijken van het Reglement van Orde en van de gewoonten van dit College.

De Heer da Costa Gomez: Het is ongeoorloofd om in een beschikking geen gronden te geven. Betrokkene moet weten waarop de negatieve beschikking steunt.

Ik kan U wel zeggen dat de Minister toen ik hem in de gang ontmoette zelf heeft toegegeven: „Ik heb de vraag vergeten te beantwoorden.

De Voorzitter: Het Reglement van Orde is onze wet. Ook voor de Regering wanneer zij hier is. De Regering krijgt het woord wanneer ik haar dat geef.

De Heer da Costa Gomez: Uw beleid tast ik niet aan. Het zij zo. Doch het is een groot verlies in dit debat.

Spreker vervolgt dat hij twintig jaar aan de wetgevende arbeid had deelgenomen, doch nimmer was zo oppervlakkig geantwoord. Wat onder deze omstandgheden in de notulen komt is geschiedvervalsing. Spreker hoopt dat er betere parlementaire tijden zullen aanbreken.

De Minister-President heeft critiek geoefend op zijn ambtsvoorganger. Dit is parlementair zeer ongebruikelijk.

Wat betekent het vraagt spreker indien de regering zegt dat de waarnemend gezaghebber aanblijft doch zijn functie niet zal uitoefenen.

Het is een elementair beginsel van bestuursrecht dat geen vorm is voorgeschreven voor landsbesluiten.

De minister had zelf gezegd dat het aan de Gouverneur staat om te bepalen of en zo ja op welk tijdstip hij van artikel 24 gebruik zal maken.

Hoe kunt U het hem dan kwalijk nemen dat hij het doet.

Er is gezegd in een regeringsverklaring: Er is overeenstemming bereikt over de positie van de Gouverneur. Welke overeenstemming? Waarom wordt niet medegedeeld hetgeen in gemeenschappelijk overleg bereikt is.

Zijt gij allen autonoom of is het gehele koninkrijk dat?

Spreker haalt La Prensa van 19 Maart te voorschijn, waarin een vraaggesprek met de Heer van der Meer is afgedrukt. De kop zegt: „De Wit zal quote-que-coute worden uitgezet". Het is dus niets vreemds als de woorden van zijn partijgenoot de Heer Braam ook zo worden geinterpreteerd.

Waarom brengt men bij deze zaak de autonomie ter sprake? Men vergete niet zegt spreker dat ook de autonomie aan recht gebonden is. Want coute-que-coute is synoniem aan: „recht of geen recht".

Vervolgens houdt spreker een uitvoerig betoog over het dualisme in ons staatsrecht; het beginsel dat voor iedere regeringshandeling de samenwerking van minister en koning (gouverneur) vereist is. Anders verzeilt men in het presidentieel stelsel.

In de koloniale tijd konden zelfs vreemdelingen niet op grond van misbruik van vrijheid van drukpers worden uitgezet. Herhaaldelijk is door de Nederlandse regering buitenlandse regeringen naar de rechter verwezen toen zij klaagden over misbruik van de vrijheid van drukpers door naar de Antillen uitgewekenen, en om uitzetting van betrokkenen vroegen.

De heer *Erasmus* zeide dat hij slechts bedoeld had dat er in enkele leden van de rechterlijke macht geen vertrouwen was. Hij heeft nooit willen bekladden. Hij spreekt de wens uit dat nimmer een tweede rechter Klokke op Aruba zal komen.

De Heer *Croes* zegt dat de N.V.P. de grootste vijand van Aruba is, vooral de Heer Abbad.

De Heer *Bikker* dankt de regering voor de antwoorden op zijn vragen en verdedigt de Heer Braam tegen de aanvallen van de oppositie.

Stoffelijk overschot van Willem van Oranje wordt naar Delft overgebracht

Brunswijk. — De sarkofaag met het stoffelijk overschot van de in 1806 in ballingschap te Brunswijk overleden laatste Nederlandse stadhouder Willem V van Oranje, zal op 28 april op verzoek van koningin Juliana naar Delft worden overgebracht, zo is uit kringen van de Duitse evangelische kerk gemeld.

Willem V, die in de kathedraal van Brunswijk werd begraven, zal in het familiegraf der Oranjes in de nieuwe kerk te Delft worden bijgezet.

VOLLEYBALL OM DE JULIANA-BEKER

Willemstad. — Gisteravond werd onder enorme publieke belangstelling, in het bijzonder van de dames het toernooi om de Koningin Julianabeker gestart. Er werden 3 dames- en 3 herenwedstrijden verspeeld. De meisjes van Kwiek maakten korte metten met De Soto en wonnen de sets met 16—14 en 16—14 in een vrij pittige strijd. Olympia wist met overtuigende cijfers de ploeg van Oasis te slaan en wel met 15—1 en 15—2.

De wedstrijd tussen de zusterploegen Asiento A en Asiento B werd gewonnen van de hechte A-ploeg, waar Wernath en Blange goede setups opbouwden, die door Blange goed werden afgewerkt. Bij de Olympia-ploeg komt dat ook duidelijk uit en het is hier Aminta Sprockel, die prima smasht.

Bij de herenwedstrijden wist Sithoc met duidelijke meerderheid van de Black & White-ploeg te winnen en wel met 15—1 en 15—1.

Een openbaring voor het publiek was de ploeg van Lucky Masters die haar debuut maakte en zich zeer dapper heeft geweerd. Het was duidelijk te merken, dat deze ploeg energiek oefent en we geloven, dat ze in de toekomst goede resultaten zal bereiken. Haar spel tegen Aquino was goed en pas in de derde set viel de beslissing in het voordeel van Aquino met 15—10, 14—16 en 15—6.

De wedstrijd Asiento 1 tegen de Chinezen is ook een aardige en vlotte wedstrijd geweest, waarvan het publiek genoten heeft. Vooral de derde set was zeer spannend. Deze werd gewonnen door de beter spelende Chinezen met 17—15. Het eindresultaat was 11—15, 15—12 en 17—15 voor de Chinezen.

Op maandagavond as. 21 april worden de wedstrijden voortgezet op de banen van de Chinese Club.

REAL MADRID weer in finale om Europa-beker

Boedapest. — Real Madrid heeft opnieuw de eindstrijd van het toernooi om de Europese voetbalbeker voor clubs bereikt. De Spaanse ploeg verloor weliswaar te Boedapest met 2—0 van Vasas — de ruststand was 1—0, maar kwalificeerde zich desondanks omdat zij de eerste wedstrijd te Madrid met 4—0 had gewonnen.

In de finale komt Real Madrid uit tegen de winnaar van de duels tussen Manchester United en F.C. Milaan.

Interland Argentinië—Paraguay gaat op 29 april door

Buenos Aires. — De interland-voetbalwedstrijd Argentinië — Paraguay, die de vorige week werd afgelast in verband met de diplomatieke spanning tussen de twee landen, zal op 29 april te Asuncion worden gespeeld, zo is officieel bekendgemaakt.

Zoals bekend, hebben Argentinië en Paraguay zich geplaatst in de laaste ronde voor de wereldbeker in Zweden aanstaande juni.

FANGIO niet in grote prijs van NEDERLAND

Zandvoort. — De grote prijs van Nederland voor automobielen zal dit jaar op 26 mei worden verreden op het circuit van Zandvoort. Deze race die meetelt voor het wereldkampioenschap voor autocoureurs zal gaan over een afstand van ongeveer 315 kilometer dat is 75 rondes.

Hoewel de lijst van coureurs die aan de race zullen deelnemen nog niet bekend is, staat wel bijna vast dat Fangio n i e t van de partij zal zijn.

Militairen nemen in Uruguay het werk van stakers over

Montevideo. — Militairen zullen het werk overnemen in de nationale vleeswerkende bedrijven van Uruguay, die door een staking der vleesverpakkers zijn getroffen. Zij zijn gisteren begonnen met de slacht van door de binnenlandse markt bestemd vlees.

De vleesuitvoer naar het buitenland is geheel stopgezet. Twee particuliere vleesverwerkende bedrijven, een Engels en een Uruguees, hebben gedreigd met blijvende sluiting, indien hun vleesverpakkers het werk niet spoedig hervatten.

New York. — De kring van New Yorkse toneelkritici heeft „look back in anger" (omzien in wrok) van de Brit John Osborne tot beste buitenlandse stuk van het seizoen uitgeroepen. Ook „The Entertainer" van Osborne en Anouilhs „Leocadia" verwierven vele stemmen. Als beste Amerikaanse stuk werd Ketti Frings toneelbewerking van Thomas Woltes roman „Look Homeward Angel" uitverkoren.

Wegens overvloed van kopy zullen de voorbeschouwingen van de 5 y6 races morgen verschijnen!